

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):

Metastasio, Pietro.; [Oversat af Rasmus Soelberg] ; [Musiken af Jos. Sarti].

Titel | Title:

Semiramide : Dramma per musica, da rappresentarsi sul regio teatro danse l'autunne dell'anno 1762 = Semiramis : Et musikalsk Skue-Spil, til at opføres paa den Kongelige Danske Skueplads i Efterhøsten af Aaret 1762
Semiramis.

Alternativ titel | Alternative title:

Udgivet år og sted | Publication time and place: København : trykt hos Lars Nielsen Svare, 1762

Fysiske størrelse | Physical extent:

127 s.

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

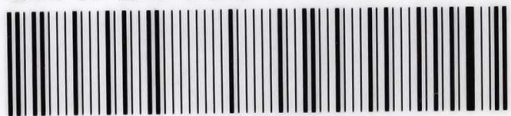
The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

56. - 370.

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
DA 1.-2.S 56 8°

1 1 56 0 8 02315 5

+Rex

SEMIRAMIDE.

Dramma per Musica,

Da rappresentarsi

sul

Regio Teatro Danese,

L' autunno dell' Anno 1762.

S e m i r a m i s.

Et

Musikalsk Skue=Spil,

til at opføres

paa

den Kongelige Danske Skueplads,

i Efterhaften af Aaret 1762.

K i o b e n h a v n,

Trykt hos Lars Nielsen Svare.

Argomento.

E noto per l' istorie, che Semiramide Ascalonita di cui fù creduta madre una ninfa d' un fonte, e nudrici le colombe, giunse ad esser consorte di Nino Rè degli Assirj: che dopo la morte di lui regnò in abito virile facendosi credere il picciol Nino suo figliolo, ajutata alla finzione dalla similitudine del volto, e dalla stretezza, colla quale vivevano non vedute le donne dell' Asia: e che al fine riconosciuta per donna, fù confermata nel regno da i sudditi, che ne avevano esperimentata la prudenza ed il valore.

L' Azzione principale del dramma è questo riconoscimento di Semiramide, al quale per dare occasione, e per togliere nel tempo istesso l'inverisimilitudine della favolosa origine di lei, si finge: che fosse figlia di Vessore Rè di Egitto: che avesse un fratello chiamato Mirteo educato da bambino nella corte di Zoroastro Rè de' Battriani: che s'invaghisse di Scitalce principe d'una parte dell' Indie, il quale capitò nella corte di Vessore col finto nome d' Idreno: che non avendo potuto ottenere in isposo dal padre, fuggisse seco: che questi nella notte istessa della

Inhold.

Det er af Historien bekiendt, at den Asconitiske Semiramis, som man troede at være født af en Havfrue, og opfostret af Duer, blev ophøyet til at være Gemahlinde for Ninus Konge i Assyrien: At hun efter hans Død reglerede i Mands Klæder, givende sig ud for hendes Søn den unge Ninus. Til dette Baasund hialp hendes Ansigtets Liighed med hendes Søn, og den Tvang, under hvilken de Asiatiske Fruentimmer levede, uden at komme for Folkets Øyne: Og at hun omsider blev kiendt som Fruentimmer, og bekræftet i Riget af Undersaatterne, hvilke havde erfaret hendes Forstand og Tapperhed.

Den fornemmeste Handling af dette Syngespil er denne Semiramidis Opdagelse, hvortil for at give Penlighed, og for at borttage paa samme Tid den Urimelighed af hendes fabelagtige Herkomst, bliver digtet: at hun var en Datter af Derror Konge i Egypten: at hun havde en Broder ved Navn Myrteus, der fra Barndommen var opdraget ved Zoroasters, de Bactrianers Konges Hof: At hun forelskede sig i Scytalces Fyrste over endeel af Indien, hvilken ankom til Derrors Hof, under det forstilte Navn Hydrenus: At da hun ikke havde

della fuga la' ferisse, e gettasse nel Nilo per una violenta gelosia fattagli concepire per tradimento da Sibari suo finto amico, e non creduto rivale; e che indi, sopravvivendo ella a questa sventura, peregrinasse sconosciuta, e che poi le avvenisse quanto d'istorico si è accennato di sopra.

Il Luogo in cui si rappresenta l'azione è Babilonia, dove concorrono diversi Principi pretendenti al matrimonio di Tamiri Principessa ereditaria de' Battriani, tributaria di Semiramide creduta Nino.

Il Tempo è il giorno destinato da Tamiri alla scelta del suo sposo, quale scelta chiamando in Babilonia il concorso di molti Principi stranieri, altri curiosi della pompa, altri desiderosi dell'acquisto, somministra una verisimile occasione di ritrovarsi Semiramide nel luogo istesso, e nell'istesso giorno col fratello Mirteo, coll' amante Scitalce, e col traditore Sibari: e che da tale incontro nasca la necessità del di lei scoprimento.

Per-

Kundet erholde ham til Gemahl, flygtede med ham: At han, paa samme Nat da de flygtede, saarede hende, og kastede hende i Nil-Strømmen, formedelt en heftig Mistanke som han havde fattet ved Forræderie af hans forstilte Ven og ikke formeent Medbeyler Sybaris; Og at hun derefter, da hun overlevede denne Ulykke, vandrede ube-kiendt omkring, og hendtes siden hvad Historien forhen har meldet.

Stedet hvor Handlingen forestilles er Babylon, hvor adskillige Fyrster kommer tilsammen, som anholder om at blive formælet med Tamyris, de Bactrianers Arve-Prinsesse, og Semiramidis som formeent Nini, hendes Statskyldige.

Tiden er den Dag som Tamyris har bestemt til at vælge hendes Gemahl, hvilket Val forarsagede et Tillob af mange fremmede Fyrster til Babylon, nogle af Nysgierrighed efter at see den Pragt, andre af Begierlighed til at erholde Bruden, og forskaffede en sandsynlig Længsel for Semiramis at indfinde sig paa samme Sted, og paa samme Dag med hendes Liebhaber Scytalces, og Forræderen Sybaris: Saa at af saadant Møde maatte flyde den Fornødighed af hendes Opdagelse.

Personaggi.

Semiramide, in abito virile sotto nome di Nino Re degli Assirj, amante di Scitalce conosciuto, ed amato da lei antecedentemente nella corte d'Egitto come Idreno.

La Signora *Marianna Galeotti*.

Scitalce, Principe reale d'una parte dell' Indie, creduto Idreno da Semiramide, pretenditore di Tamiri, ed amante di Semiramide.

Il Signor *Domenico Scogli*.

Tamiri, Principessa reale de' Battriani, amante di Scitalce.

La Signora *Vittoria Galeotti*.

Ircano, Principe Scita, amante di Tamiri.

Il Signor *Giuseppe Secchioni*.

Mirteo, Principe Reale d'Egitto, fratello di Semiramide da lui non conosciuto, e amante di Tamiri.

Il Signor *Antonio Boscoli*.

Sibari, confidente ed amante occulto di Semiramide.

Il Signor *Giano Musted*.

La Poesia è del celebre Sigr. *Abbate Pietro Metastasio*, Poeta Cesareo.

La Musica è tutta nuova composta dal Sigr. *Giuseppe Sarti*, Mastro di capella di S. M. Il Rè.

I Balli sono d'Invenzione e Direzione del Sigr. *Antonio Como*, Mastro di ballo alla Corte di S. M. Il Rè.

Le nuove decorazioni sono d'invenzione del Sigr. *Pietro Cramer*.

Il Vestiario è dal Sigr. *Giuseppe Mazzioli*.

Atto

Syngende Personer.

Semiramis, i Mand's Klæder under Navn af Ninus Konge i Assyrien, forelsket i Scytalces, som hun tilforn har kiendt og elsket ved det Egyptiske Hof som Hydrenus.

Madfæll. Marianna Galeotti.

Scytalces, Kongelig Prins af en Deel i Indien, som af Semiramis er anseet for Hydrenus, som paa staaer Formæling med Tamyris, og Semiramidis Liebhaber.

Monfr. Dominicus Scogli.

Tamyris, en Kongelig Prinsesse fra Bactria forelsket i Scytalces.

Madfæll. Victoria Galeotti.

Zyrcanus, en Schrift Prins, Tamyris Liebhaber.

Monfr. Joseph Secchioni.

Myrteus, Kongelig Prins af Egypten, Broder til Semiramis, som han ikke kiender, og Tamyris Liebhaber.

Monfr. Antonius Boscoli.

Sybaris, Semiramidis Fortroelige, og hendes hemmelige Liebhaber.

Monfr. Jens Musted.

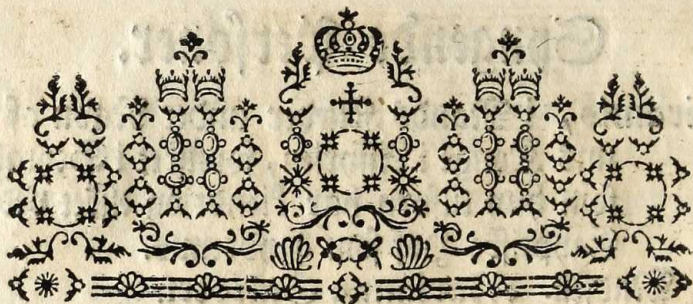
Poesien er af den berømmelige Herr Abbed Peter Metastasi-
us, Kayserslig Poet.

Musikken er gandske nye componeret af Herr Joseph Sarti,
Capel-Mester hos Hans Kongelig Majestæt.

Dansene ere af Herr Antonio Como, Kongelig Hof Danse-
mesters, Opfindelse og Direction.

De nye Decorationer ere af Herr Peter Cramier.

Klædedragterne ere af Herr Joseph Mazzioli.

Atto Primo.

Scena Prima.

Gran portico del palazzo Reale corrispondente alle sponde dell' Eufrate. Trono da un lato, alla sinistra del quale un sedile più basso per Tamiri. In faccia al suddetto Trono tre altri sedili. Ara nel mezzo col simulacro di Belo Deità de' Caldei. Gran ponte praticabile con statue: vista di tende, e soldati su l'altra sponda.

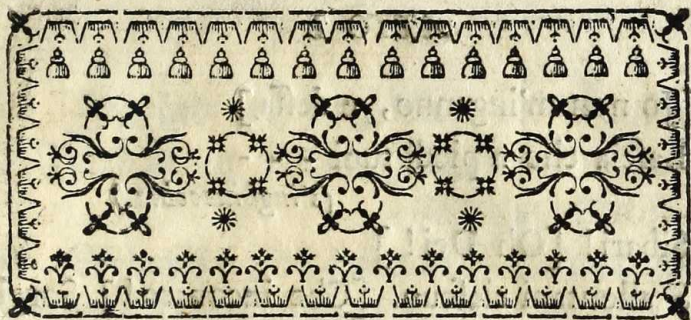
Semiramide creduta Nino con guardie, e poi Sibari.

Sem. **O**là: sappia Tamiri
Che i Principi son pronti,
Che fuman l' are, che al solenne rito
Di già l' ora s'appressa,
Che il Re l'attende.

(parte una guardia.)

(Nel mentre che parla Semiramide esce Sibari guardandola con meraviglia.)

Sib

Første Act.

Første Scene.

En stor Buegang af det Kongelige Slot ved Floden Euphrates. En Throne ved Siden, og ved venstre Side af samme et lavere Sæde for Tamyris. Lige for bemeldte Throne trende andre Stole. Et Alter i Midten med Belus de Chaldæers Afguds Billede.

En stor Broe, til Overgang, med Billeder:

Udsigt af Telter, og Soldater paa den anden Side af Floden.

Semiramis som holdes for Ninus med Dagte, og siden Sibaris.

Sem. **S**olla: Man lade Tamyris vide, at Fyrsterne ere reede, at Alterne røger, at Timen til den hellige Ceremonie alt nærmer sig, at Kongen venter paa hende.

(een af Dagten gaaer bort.)

(Imedens Semiramis taler, kommer Sybaris frem betragtede hende med Forundring.)

Sib. [Jo non m'inganno, e dessa.]
Lascia che a piedi tuoi - - -
(*s'inghinocchia.*)

Sem. Sibari! [Oh Dei!]
S' allontani ciascun. [Che incontro!] *Sorgi.*
(*le guardie si ritirano.*)

Dall' Egitto in Assiria
Quale affar ti conduce?

Sib. E' noto altrove,
Di questo dì la sorte.
Sperai fra queste mura
Tutta l' Asia mirar, ma non sperai
In sembianza viril sul Trono Assiro
Di ritrovar la sospirata, e pianta
Principessa d' Egitto
Semiramide.

Sem. Ah taci! in questo luogo
Nino ciascun mi crede, e il palesarmi
Vita, regno, ed onor, potria costarmi.

Sib. Che ascolto! E' teco Idreno?
Che fà? Dov' è?

Sem. Di quel ingrato il nome
Non rammentarmi: abbandonai con lui
La patria, il regno, il genitor, le nozze
Del Monarca Numida;
E pur no'l crederai, l'istesso Idreno,
Che m' indusse a fuggir, tentò svenarmi.

Sib.

Syb. [Jeg bedrager mig ikke, det er hende selv.]
 Tillad at jeg for dine Fødder = = =
 (falder paa Knæ.)

Sem. Sybaris! [Af Himmel!] Enhver gaar til
 sine. [Hvilket Møde!] Stat op.
 (Bagten begiver sig tilbage.)

Hvad Forretning fører dig fra Egypten til
 Assyrien?

Sib. Denne Dags Skiebne er ogsaa andensteds
 bekendt. Jeg ventede, inden for disse Muure
 at see heele Asien, men jeg haabede ikke at finde
 igien den forønskte, og begrædte Egyptiske Prin-
 sesse Semiramis, under Mands Dragt, paa
 den Assyriske Throne.

Sem. Af tie: Paa dette Sted troer enhver mig at
 være Ninus, og at aabenbare mig kunde koste
 mit Liv, Rige og Ære.

Sib. Hvad hører jeg! Er Hydrenus hos dig? Hvad
 tager han sig for? Hvor er han?

Sem. Erindre mig ikke om denne Utafnemmeliges
 Navn: Jeg forlod med ham mit Fæderneland,
 Rige, Fader, og Formæling med Monar-
 chen i Numidien: Og dog skal du ikke troe,
 at den samme Hydrenus, som kom mig paa
 at tage Flugten, forsøgte at tage mig af
 Dage.

Sib

Sib. „Quando?

Sem. „La notte istessa

„Ch'io feco andai: del Nilo

„Dalla pendente riva

„Ei mi gettò ferita, e semiviva.

Sib. „Ma la cagione?

Sem. „Oh Dio!

„La cagione io non so.

Sib. „[La so ben io.]

„Come restasti in vita?

Sem. „Unica, e lieve

„Fù la ferita, e la selvosa sponda

„Co' pieghevoli falci

„La caduta scemò, mi tolse a morte.

Sib. „Qual fù poi la tua sorte?

Sem. „In mille guise

„Spoglia, e nome cangiai;

„Finchè il Monarca Assiro,

„Fosse merito, o sorte,

„Del talamo real mi volle a parte.

Sib. „E all' estinto tuo sposo

„Non successe nel regno il picciol Nino?

Sem. „Il crede ogn'un: La somiglianza inganna

„Del mio volto col suo.

Sib. „Ma come il soffre?

Sem.

Sib. „Naar?

Sem. „Den samme Nat da jeg gik med ham: Han
„fastede mig saaret og halv død ned af den
„steile Klint i Nilstrømmen.

Sib. „Men af hvad Aarsag?

Sem. „Af Himmel! Aarsagen veed jeg ikke.

Sib. „[Jeg veed den vel.]
„Hvorledes forblev du i Live?

Sem. „Jeg fik kun en eneste og let Bunde, og den
„med Pile-Træer besatte Strandside, standsede
„Faldet ved de bøvelige Grene, og unddrog mig
„Døden.

Sib. „Hvad var siden din Skiebne?

Sem. „Paa mangfoldige Maader forandrede jeg
„baade Klæder og Navn; indtil den Afhyriske
„Monarch, enten det nu maa være Fortieneste el-
„ler Lykke, fik Willie at tage mig til Gemahlinde,

Sib. „Men efterfulgte ikke den unge Minus din af-
„døde Gemahl i Regjeringen?

Sem. „Det troer enhver: Liigheden af mit Ansigt
„med hans, bedrager.

Sib. „Men hvorledes taaler han det?

Sem.

Sem. „Effeminato, e molle
„Fù mia cura educarlo.

Sib. E quando spero
Miglior tempo a scoprirle i miei martiri?
Ardir.] Sappi - - -

Sem. T' accheta, ecco Tamiri.

(vedendo venir Tamiri.)

Scena II.

Tamiri con seguito, e detti.

Tam. Nino, deve al tuo zelo
Oggi L' Asia il riposo, io degli affetti
La libertà,

Sem. Ma Babilonia deve
Alla bellezza tua l' aspetto illustre
De' Principi rivali. Al fianco mio,

*(una guardia v'è sul ponte, e accenna che
venghino i Principi.)*

Principessa t' affidi;

E i meriti di ciascun senti, e decidi.

*(Semiramide v'è sul Trono: Tamiri a sinistra nel
sedile. Sibari è in piedi a destra. E in-
tanto preceduti dal suono di stromenti
barbari. passano il ponte Mirteo, Irca-
no Scitalce col loro seguito, quali si fer-
mano fuori del portico, e poi entrano
l' un dopo l' altro, quando tocca loro, a
parlare.)*

Sce-

Sem. „Det har været min Omsorg at opdrage
„ham qvindagrig og blød.

Sib. [Og naar kan jeg haabe bedre Tider at aabens
bare hende mine Lidelser? Frit Mod.] Vind : : :

Sem. Tie stille, see der kommer Tamyris.
(i det hun seer Tamyris komme.)

Anden Scene.

Tamyris med Sølge, og de forrige.

Tam. Minus! Asien har i Dag din Nidkierhed at
takke for sin Noelighed, jeg for Friheden i min
Kierlighed.

Sem. Men Babylon har din Skionhed at takke
for den herlige Ansæelse af Fyrstelige Medbey-
lere. Prinsesse sæt dig

(en af Bagten gaaer hen paa Broen, og giver
Tegn til at komme.)

ved min Side; Og hør enhvers Fortienester,
for at affige Dommen.

(Semiramis gaaer paa Thronen: Tamyris sæt-
ter sig ved den venstre Side. Sybaris
staaer ved den høyre Haand. Og imide-
lertid gaaer Myrteus, Syrcanus og Scy-
talces, ved foregaaende Musik af barba-
riske Instrumenter, over Broen med de-
res Følge, hvilke bliver staaende uden for
Buegangen, og gaaer siden ind een efter
den anden, naar det falder dem til at tale.)

Tre

Scena III.

Mirteo, Ircano, Scitalce, e detti.

Mirt. Al tuo cenno, gran Rè, deposte l'armi,
Si presenta Mirteo.

L' Egitto - - -

Irc. Odi: La bella

(A Mirteo interrompendolo.)

Che fra noi si contende è quella?

Mirt. E' quella.

(ad Ircano.)

L' Egitto è il regno mio - - -

(A Semiramide.)

Irc. Del Caucaſo natio

(A Semiramide interrompendo Mirteo.)

Vien dal giogo ſelvoſo

L' arbitro degli Sciti amante, e ſpoſo.

Mirt. Ircano, a quel ch'io veggio,

Tu d' Affiria i coſtumi ancor non fai.

Irc. Perche?

Sem. Tacer tu dei.

Parli il Prence d' Egitto.

Irc. In Affiria il parlar dunque è delitto?

(ſi ritira indietro.)

Mirt. L' Egitto è il regno mio; ſoſpiri e pianti,

Riſpetto, e fedeltà ſono i miei vanti.

Sem.

Tredie Scene.

Myrteus, Hyrcanus, Scytalces, og
de forrige.

Myrt. Efter din Befaling, store Konge, og efter
aflagde Vaaben, fremstiller sig Myrteus.
Egypten : : :

Hyrc. Hør: Er det den Smukke.
(til Myrteus, faldende ham ind i Talen)

Som vi imellem os strider om?

Myrt. Det er hende.
(til Hyrcanus)

Egypten er mit Kongerige : : :

(til Semiramis)

Hyrc. Fra den Skovfulde Spidse af Bierget Cau-
casus

(til Semiramis, faldende Myrteus ind i Talen)
hvor mit Fæderneland er, kommer her Schy-
tiernes Herre, som Liebhaber og Gemahl.

Myrt. Hyrcanus, saa vidt jeg seer, veed du endnu
ikke Assyriens Skikke.

Hyrc. Hvorfor?

Sem. Du maae tie. Og Prinsen af Egypten tale.

Hyrc. Saa er det da en Forseelse at tale i Assyrien?
(gaaer tilbage)

Myrt. Egypten er mit Rige; Sukke og Graad,
Erbedighed og Trost, kand jeg roese mig af.

Sem. Siedi Principe, e spera: a lei che adori,
Non è il tuo merto ascoso.

(Mirteo v'è a sedere.)

[Qual ti sembra Mirteo?]

(Piano a Tamiri.)

Tam. [Molle e noioso.]

(piano a Semiramide.)

Sem. Or narra i pregi tuoi.

(ad Ircano.)

Irc. Dunque a vostro piacer - - -

Tam. Parla se vuoi.

Irc. Si parli. A farmi noto

Basta affermar ch'io sono

L'opposto di colui. Sospiri e pianti,

Non son pregi fra noi: pregio allo Scita

E' l'indurar la vita

Al caldo, al gel delle stagioni intere;

E domar combattendo uomini e fere.

Tam. Si vede.

Sem. Or siedì, Ircano.

(Ircano v'è a sedere.)

Qual ti sembra costui?

(piano a Tamiri.)

Tam. Barbaro e strano.

(piano a Semiramide.)

Sem. Venga Scitalce.

Sib. [Oh stelle! Jo veggo Idreno!

Qual' arrivo funesto!]

Sem.

Sem. Sæt dig, Prins, og haab: Din Fortieneste er ikke skult for den som du tilbeder.

(Myrteus gaaer hen at klatte.)

(Hvad synes dig om Myrteus?)

(sagte til Tamyris.)

Tam. (Han er blodhiertet og fortrædelig.)

(sagte til Semiramis.)

Sem. Fortæl nu dine Berømmelser.

(til Hyrcanus.)

Hyrc. Altsaa efter eders Behag = = =

Tam. Tæl om du vil.

Hyrc. Jeg skal tale. For at gjøre mig bekiendt er det nok at bekræfte, at jeg er tvært imod hiin. Suk og Graad ere ingen Berømmelser blant os: En Schyntiers Roes er at hærde sit Legeme ved Barne og Kuld, hele Marsens Tider; og stridende at tæmme Mennesker og vilde Dyr.

Tam. Man seer det.

Sem. Sæt dig nu, Hyrcanus.

(Hyrcanus sætter sig.)

Hvad synes du om denne?

(sagte til Tamyris.)

Tam. Han er karbarist og underlig.

(sagte til Semiramis.)

Sem. Lad Schyntees komme.

Sib. (Af Himmel! Jeg seer Hydrenus! Hvilken sørgelig Ankomst!)

Sem. Sibari, oh Dio! Questo è Scitalce?

(piano a Sibari vedendo Scitalce.)

Sib. E' questo.

Sem. Sarà.

(dopo averlo considerato.)

Scit. Numi, che volto! Il Rè novello,

Ircano, dimmi, è quel ch'io miro?

Irc. E' quello.

Scit. Sarà.

(dopo aver considerata Semiramide.)

Sem. Prence, il tuo nome

Dunque è Scitalce?

Scit. Appunto.

Sem. [Qual voce!]

Scit. [Qual'richiesta!

Jo gelo.]

Sem. [Jo vengo meno.]

Scit. [Semiramide è questa.]

Sem. [E' questi Idreno.]

Fin dall' Indico clima

Ancor tu vieni alla real Tamiri

Il tributo ad offrir de' tuoi sospiri?

Scit Jo - - [Che dirò?] Se venni - - -

Non sperai - - - Mi credea - - - Ma veggo - - -

[Oh Dei!]

Sem. [Si confonde il crudel su gli occhi miei.]

Tam.

Sem. Sibaris, af Himmel! Er denne Scytalces?
(sagte til Sybaris, i det hun bliver
Scytalces vaer.)

Syb. Det er ham.

Sem. Det bliver ham.

(efter at have betragtet ham.)

Scyt. Himmel, hvilket Udsyn! Siig mig, Hys-
canus, er dette den nye Konge, som jeg hitted
seer?

Syb. Det er ham.

Scyt. Det skal være ham.

(efter at have betragtet Semiramis.)

Sem. Prins, dit Navn er da Scytalces?

Scyt. Just saaledes.

Sem. (Hvilken Røst!)

Scyt. (Hvilket Spørgsmaal! det iisner i mig.)

Sem. (Jeg falder i Afsmagt.)

Scyt. (Semiramis er denne.)

Sem. (Denne er Hydrenus.)

Du kommer ogsaa indtil det Indiske Clima for
at tilbynde Prinsessen Tamyris et Offer af dine
Sukke?

Scyt. Jeg : : : (Hvad skal jeg sige?) Derfor
jeg kom : : : Jeg haabede ikke : : : Hun
troede mig : : : Men jeg seer : : : (Af
Himmel!)

Sem. (Den grumme forvirrer sig for mit Udsyn.)

Tam. Siedi, Scitalce, il turbamento io credo
Figlio d'amor, ne a paragon d'ogn'altro
Picciol merito è questo.

Scit. Ubbidisco.

(si ritira lentamente verso il sedile.)

Sem. (Infedel!)

Scit. (Sogno, o son desto?)

Ma veramente è quegli

Il successor della corona Assira?

(ad Ircano.)

Irc. Non te 'l dissi?

Scit. Sarà,

(siede.)

Irc. Questi delira.

Tam. Nino, perchè non chiedi

(piano a Semiramide.)

Qual mi sembri costui?

Sem. Perche ravviso

(piano a Tamiri.)

In quel volto fallace

Segni d' infedeltà.

Tam. Ma pur mi piace.

(piano a Semiramide.)

Sem. (Oh gelosia!)

Irc. Che più s'attende? E' tempo

Che Tamiri decida.

Tam. Son pronta.

Sem.

Tam. Sid Scythales, denne Forvirring troer jeg at være en Frugt af Kierlighed, og i Liigning med al anden Fortieneste er denne ikke liden.

Scyt. Jeg adlyder.

(han gaaer langsom hen at sætte sig.)

Sem. (Utroe!)

Scyt. (Drømmer, eller vaager jeg?) Men virkeligen er denne Efterfølgeren til den Affriske Erone?

(til Hyrcanus.)

Hyrc. Har jeg ikke sagt dig det?

Scyt. Han skal være det.

(sætter sig.)

Hyrc. Denne er affindig.

Tam. Ninus, hvorfor spørger du mig ikke

(sagte til Semiramis.)

Hvad mig synes om denne?

Sem. Fordi jeg bliver Utroeskabs Tegn var i dette falske Ansigt.

(sagte til Tamyris.)

Tam. Og dog behager han mig.

(sagte til Semiramis.)

Sem. (Af Jalusie!)

Hyrc. Hvad venter man meere? Det er Tiid at Tamyris beslutter.

Tam. Jeg er bereed.

Sem. (Aimè!) Ma prima
Giurar si dee di tollerar con pace
La scelta d'un rivale. Al Nume, all'ara
Principi andate.

Mirt. Ogni tuo cenno è legge
(s'alza e v'è all' ara.)

Scit. (Son fuor di me.)
(come sopra.)

Sem. (Spergiuro!)

Mirt. Jo l'approvo.

(*Scitalce e Mirteo pongono la mano su l'ara
stando un per parte.*)

Scit. Jo l'affermo.

Irc. Jo l'assicuro.

(s'alza ma non parte dal suo luogo.)

Sem. Ircano, al Nume, all'ara
Non t'avvicini?

Irc. No: giurai, ne voglio
Seguir l'altrui costume:
Questa è l'ara de' Sciti, e questo è il Nume.

(ponendo la mano al petto, e accennando
la spada.)

Tam. Jo l'ardire d'Ircano,
Di Mirteo l'umiltà veggo, ed ammiro:
Ma un non fò che - - -

Sem. Sospendi la scelta, o Principessa.

Tam. Abbastanza pensai.

Irc. Dunque favelli.

Sem.

Sem. (Alf Himmel!) Men først maae der aflægges
Eed paa, at taale med Forligelse ogsaa en Med-
beilerses Val. Gaf Prinsen, til Guden og
Alteret.

Myrt. Enhver din Befaling er en Lov.
(staaer op og gaaer til Alteret.)

Scyt. (Jeg er uden for mig selv.)
(som tilførn.)

Sem. (Meeneeder!)

Myrt. Jeg bifalder det.
(Scytalces og Myrteus lægger Haanden paa
Alteret, staaende hver paa sin Side.)

Scyt. Jeg bekræfter det.

Hyrc. Jeg forsikrer det.
(staaer op, men gaaer ikke fra sit Sted.)

Sem. Hyrcanus nærmer du dig ikke til Guden og
til Alteret?

Hyrc. Nej: Jeg har alt soeret, jeg vil ikke efterføl-
ge andres Skik: Dette er Schytiernes Alter,
og denne deres Gud.

(læggende Haanden paa Brystet, og visende
til Kaarden.)

Tam. Jeg seer og agter med Forundring Hyrcani
Driftighed og Myrtei Ydmyghed: Men een
jeg veed ikke hvad = = =

Sem. Opsæt Balet, Prinsesse.

Tam. Jeg har nok betænkt mig.

Hyrc. Saa tal da.

Sem. No, Principi: v'attendo
(*s'alza e seco tutti.*)

Entro la reggia all' oscurar del giorno:
Ivi a mensa festiva
Sarem compagni, e spiegherà Tamiri
(Ivi il suo cor. Voi tollerate intanto
Il breve indugio.

Mirt. Io non mi oppongo.

Irc. Ed io

Mal soffro un Rè de' miei contenti avaro.

Sem. Desiato piacer giunge più caro.

Non so se più t'accendi

(*a Tamiri.*)

A questa o a quella face:

Ma pensaci ma intendi;

Forse chi più ti piace

Più traditor sarà.

Avria lo stral d'amore

Troppo soavi tempre,

Se la beltà del core

Corrispondesse sempre

Del volto alla beltà.

(*parte con Sibari.*)

Scena IV.

Tamiri, Mirteo, Ircano e Scitalce.

Scit. Che vidi! Che ascoltai!

(*fra se.*)

Semi-

Sem. Men, Prins: jeg venter eder

(hva staaer op, og alle med hende.)

til Aften paa Slottet: Der vil vi spise tillsammans ved et høytideligt Bord, og Tamyris skal der forklare sit Hierte. Imidlertid taaler I denne korte Opsættelse.

Myrt. Jeg sætter mig ikke imod.

Syr. Og jeg taaler ugieerne en Konge, som misunder mig mine Fornøylser.

Sem. En længe ventet Lyst, er meere kær naar den kommer.

Jeg veed ikke om du meere

(til Tamyris.)

antændes ved dette eller hiint Blus: Men tænk derpaa og forstaae; Den som meest behager dig, bliver maaskee den største Forræder.

Kierligheds Viil skulle have alt for sød Hærdelse, dersom Hiertets Skønhed altid svarede til Ansigtets Denlighed.

(gaaer bort med Sybaris.)

Fjerde Scene.

Tamyris, Myrteus, Syrtanus og Scytalces.

Scyt. Hvad saae jeg! hvad hørte jeg!

(ved sig selv.)

Semis

Semiramide vive!

Ma non l'uccisi io stesso?

O sognavo in quel punto, o sogno adesso

Tam. Si penso, o Scitalce? Ami, o non ami?

Sprezzi, o brami i miei lacci?

Da lungo avvampi, e da vicino agghiacci

Scit. Perdonami, o Tamiri,

Se tu sapessi - - - Oh Dio!

Tam. Parla.

Scit. Se parlo,

Più confusa ti rendo.

Tam. O tutto mi palesa, o nulla intendo.

Scit. Vorrei spiegar l' affanno,

Nasconderlo vorrei;

E mentre i dubbi miei

Così crescendo vanno,

Tutto spiegar non oso

Tutto non so tacer.

Sollecito, dubbioso,

Penso, rammento, e vedo:

E agli occhi miei non credo,

Non credo al mio pensier.

(parte.)

Scena V.

Tamiri, Mirteo, ed Ircano.

Tam. Più che ad ogn' altro spiace

La dimora a Scitalce; ei pensa, e tace.

Irc.

Semiramis lever! Men har jeg ikke selv taget hende af Dage? Enten drømte jeg paa den Tid, eller drømmer jeg nu?

Tam. Saa Takkesfuld, Scytalces? Elsker, eller elsker du ikke? Foragter, eller ønsker du mine Baand? Langt fra antændes du af Kierlighed, nær ved bliver du saa kold som Is?

Scyt. Forlad mig, o Tamyris, dersom du vidste:
Af Himmel!

Tam. Tael.

Scyt. Dersom jeg taler, gjør jeg dig meere forvirret.

Tam. Enten aabenbar mig alting, eller jeg forstaaer slet intet.

Scyt. Jeg ville forklare min Lidelse, jeg ville og skiule dem; Men imidlertid min Tvivl saaledes tager til, tør jeg hverken forklare alting, ikke heller fand jeg tie alting.

Bekymret, og tvivlsraadig, tænker, erindrer og seer jeg: Og jeg troer ikke mine Dyne, mindre mine Tanker.

(gaaer bort.)

Femte Scene.

Tamyris, Myrteus og Syrcanus.

Tam. Scytalces mishager meere end nogen anden dette Ophold; Han tænker, og tier.

Syrc.

Irc. Non curar di quel folle:
Godi di tua ventura,
Che l' amor t' assicura oggi d' Ircano.
Non rispondi?? Ne temi? Ecco la mano.

Mirt. Che fai! Non ti rammenti
Il comando reale?

Irc. E il Rè qual dritto
Hà di fraporre ai miei cortesi affeti
O limiti o dimore?

Tam. Che? Tu conosci amôre? Il tuo piacere
E' domar combattendo uomini e fere.

Irc. E' ver: ma il tuo sembiante
Non mi spiace però: godo in mirarti;
E curioso il guardo
Più dell' usato, intorno a te s'arresta,

Tam. Gran forte in ver del mio sembiante è questa.

Che quel cor, quel ciglio altero

Senta amor, goda in mirarmi?

Non lo credo; non lo spero;

Tu vuoi farmi insuperbir.

O pretendi allor, che torni,

Ai selvaggi tuoi soggiorni,

Rammentar così per gioco

L' amoroso mio martir.

(parte.)

Sce-

Syrc. Bekymre dig ikke om denne Daare: Nyd den Lykke, som min Kierlighed i Dag forsikrer dig om. Svareer du ikke? Troer du ikke? See der er min Haand.

Myrt. Hvad bestiller! du? Erindrer du ikke den Kongelige Befaling?

Syrc. Og hvad Ret har Kongen at sætte Grændser eller Forhalingen for min sømmelige Kierlighed?

Tam. Hvad? Kiender du til Kierlighed? Din Lyst er jo, i Strid, at tæmme Mennesker og vilde Dyr.

Syrc. Det er sandt: Men dit Uafsyn mishager mig dog ikke: Jeg glæder mig ved at see dig; Og mit nysgierrige Dyr opholder sig hos dig meere end sædvanligt.

Tam. I Sandhed, dette er en stor Lykke for mit Ansigt!

Ginder vel dette Hierte, dette stolte Ansigt Kierlighed, og fornøyer sig ved at see mig? Det troer jeg ikke; Det haaber jeg ikke: Du vil kun gjøre mig hoffærdig.

Eller du søger, naar du vender om til dine Skove, hvor du opholder dig, at erindre saaledes for Skiemt, min Kierligheds Lidelse.

(gaaer bort.)

Siette

Scena VI.

Ircano e Mirteo.

Irc. La Principessa udisti? Ella superba
Va degli affetti miei.

Mirt. Misero amante!
Che d' amor non t'intendi.

Irc. E quale è mai
Questo vostro d' amor leggiadro stile?

Mirt. Con lingua più gentile
Quì si parla d'amor: qui con rispetto
Un bel volto si ammira:
Si tace: si sospira:
Si tollera: si pena:
L'amorosa catena
Si soffre volontier benche severa.

Irc. E poi si ottien mercede?

Mirt. E poi si spera.

Irc. Miserabil mercè! Nò: d'involarti
Il pregio di gentil non ho desio.
Ciascun siegua il suo stile: io sieguo il mio.

(Mirteo parte.)

Maggior follia non v' è,
Che per godere un dì,
Questa soffrir così
Legge tiranna.

Siette Scene.

Zyrcanus og Myrteus.

Zyre. Har du hørt Prinsessen? Hun er stolt af min Kierlighed.

Myrt. Stakkels Liebhaber! Som ikke forstaaer sig paa Kierlighed.

Zyre. Og hvorledes er vel denne eders yndige Maade i at elske?

Myrt. Her taler man om Kierlighed, med den ær-
tigste Tunge: Her betragter man ærbødigen,
og med Forundring et smukt Ansigt: Man
tier: Man sukker: Man taaler: Man lider;
Man fordrager gierne Kierligheds Lænker,
omendffiont de ere tunge og haarde.

Zyre. Erholder man og da siden Belønning?

Myrt. Derefter haaber man.

Zyre. Elendige Belønning! Nej: jeg har ingen
Utraaee efter at betage dig det Navn af at
være artig. Enhver følge sin Maade: jeg føl-
ger min.

(Myrteus gaaer bort.)

Der er ikke større Daarlighed til, end, for i Tiden
at blive fornøyet, at taale saaledes denne bar-
bariske Lov.

Io giuro amore e fe

A più d'una beltà;

Nè serbo fedeltà,

Quando m' affanna.

(parte.)

Scena VII.

Orti pensili.

Scitalce e Sibari.

Scit. E così cieco sei? Tu non ravvisi

Semiramide in Nino?

Sib. (Ah la conobbe.)

Scit. A me tutto la scopre, e più d'ogn' altro

Il cor che al noto aspetto

Subito torna a palpitarmi in petto.

Sib. Eh t'inganna 'l desio. „Se fosse tale

„Al germano Mirteo nota sarebbe.

Scit. „No: che bambino ei crebbe

„Nella reggia de' Battri.

Sib. „In Asia ogn'uno

„La crede estinta.

Scit. „Ah più d'ogn' altro, amico,

„Io crederlo dovrei. Tutto fù vero

„Quanto svelasti a 'me. Nel luogo andai

„Destinato da lei: venne l'infida:

„Meco fuggì: ma poi

„Non

Jeg sværger Kierlighed og Troeskab til meere end
 een Skionhed; Og bevarer ingen Troeskab,
 naar den qvæler mig.

(gaaer bort.)

Syvende Scene.

Hængende Haver.

(indtræder) Scytalces og Sibaris.

Scyt. Er du da saa blind? Kiender du ikke Semi-
 ramis i Ninus?

Sib. (Af han har kiendt hende.)

Scyt. Alting rober hende for mig, og meere end
 nogen anden, mit Hierte, som ved det be-
 kiendte Syn, straxen begynder igien at slaae i
 mit Bryst.

Sib. Eh! dit Onske bedrager dig. "Dersom hun
 „var denne, maatte hun være bekiendt for hen-
 „des Broder Myrteus.

Scyt. „Men: Thi han er opvoxt fra Barns Been
 „af, paa Slottet i Bactria.

Sib. „Enhver i Asien troer at hun er omkommet.

Scyt. „Af min Ven, jeg burde troe det meere end
 „nogen anden. Alting var sandt som du har
 „aabenbaret for mig. Jeg gik til Stedet som
 „hun havde bestilt: Den Utroe kom: Hun
 „slygtede med mig: Men siden, ikke langt
 „fra

„Non lungi dalla reggia

„L' insidie ritrovai. Cinto d' armati

„V'era il rivale - - -

Sib. „E il conoscesti?

(con timore.)

Scit. „Almeno

„Potrei sfogarmi in lui.

Sib. „(Torniamo a respirar: non sa ch'io fui.)

„Ma da tanti nemici

„Chi ti salvò?

Scit. „Fra l' ombre

„Del bosco, e della notte

„Mi dileguai: ma prima

„Del Nilo in su la sponda

„L'empia trafissi, e la balzai nell' onda.

Sib. „Aimè!

Scit. „Da quel momento

„Pace non fo travar. „ Sempre ho su gli occhi

Sempre il tuo foglio: il mio schernito foco:

La sponda, il fiume, il tradimento, il loco.

Sib. Il foglio mio? forse lo serbi?

Scit. „Il serbo

„Per gloria tua, per mia difesa.

Sib. „Ah pensa

„Alla mia sicurezza. E' qui Mirteo:

„Potria per la germana

„Vendicarsi con me.

Scit.

„fra Slottet fandt jeg Esterstræbelsér. Med
„ben!eren, omgivet med bevæbnede, var der :

Sib. „Og kiendte du ham?

(med Frygt.)

Scyt. „Kunde jeg i det mindste stille min Bredé paa
„ham.

Sib. [„Jeg saaer til Live igien: Han veed en at
„det var mig.] Men hvem frelste dig fra saa
„mægtige Fiender?

Scyt. „Jeg gjorde mig usynlig, ved Hielp af Sko-
„vens og Nattens Mørke: Men først giens-
„nemborede jeg den Ugudelige, paa Strands-
„bredden af Milsstrømmen, og stødte hende i
„Bandet.

Sib. „Å! Himmel!

Scyt. „Fra dette Øyeblik, fandt jeg ikke finde Fred
„eller Røe.“ Jeg har altid dit Brev for
Dyrene: Min foragtede Kierligheds Ild:
Strandbredden, Floden, Forræderiet, og
Stedet.

Sib. Mit Brev? Maaskee du endnu forvarer det.

Scyt. „Det bevarer jeg til din Tære, og til mit
„Forsvar.

Sib. „Å! tænk paa min Sikkerhed. Myrteus er
„her: Han kunde, for sin Søsters Skyld,
„hegne sig over mig.

Scit. Va pur sicuro,
A tutti il celerò. Ma corrisponda
Alla mia la tua fè: non dir che Idreno
In Egitto mi finì.

Sib. Io tel prometto.
Addio. (Torbido è il mare, il tempo è nero:
Bisogna in tanto rischio un gran nocchiero.)
(parte.)

Scena VIII.

Scitalce, Tamiri, indi Semiramide.

Scit. Chi sa? Forse il desio
Ingannar mi potrebbe. Al Re si vada;
Si ritorni a veder - - -
(in atto di partire.)

Tam. Dove Scitalce?

Scit. Al Monarca d'Assiria.

Tam. Egli s'appressa:

Fermati.

Scit. (Oh Dio! Che dubitarne? E'dessa.)
(vedendo Semiramide.)

Tam. Signor, brama Scitalce

(a Semiramide.)

Teco parlar.

Sem. (Vorrà scoprirsi.) Altrove

Piacciati, o Principessa,

Portare il piè. Tutta agli accenti suoi

Lascia la libertà.

Tam.

Scyt. Vær kun forviſſet om, at jeg ſkal ſkiule det for alle. Men lad din Troeſkab ſvare til min: Siig ikke at jeg har givet mig ud for Hydrenus i Egypten.

Sib. Jeg lover dig det. Farvel. [Havet er oprørt, og Bæyret er mørkt: I ſaa ſtor en Fare behøves en god Søemand.

(gaaer bort.)

Ottende Scene.

Scytalces, Tamyris, derefter Semiramis.

Scyt. Hvo veed? Maaskee mit Forlangende kunde bedrage mig. Jeg maae gaae til Kongen; Jeg maae vende om igien at ſee = = =

(i det han vil gaae bort.)

Tam. Hvorhen Scytalce?

Scyt. Til den Aſſyriſke Monarch.

Tam. Han kommer herhid: Holdt ſtille.

Scyt. [Af Himmell! Hvad vil jeg meere tvivle derom? Det er hende ſelv.]

(i det han ſeer Semiramis.)

Tam. Herre, Scytalces forlanger at tale med dig.

(til Semiramis.)

Sem. [Han ſkal ville aabenbare ſig.] Det behaage dig, Prinſeſſe, at gaae et andet Steds hen. Lad hans Ord al Frihed.

Tam. Parto. S'ei m'ami
Scorgi - - - Chiedi - - -

Sem. Và pur. Sò quel che brami.

(Tamiri parte.)

(Siam soli, or parlerà.)

Scit. (Parti Tamiri;
Or con me si palesa.)

Sem. (Il rossor lo ritarda.)

Scit. (Teme quel cor fallace.)

Sem. (Tace, e mi guarda.)

Scit. (Ancor mi guarda a tace.)

Sem. Principe tu non parli?
Impallidisci, avvampi, e sei confuso?

Scit. Signor, nel tuo sembiante
Una donna inconstante,
Che in Egitto adori,
Veder mi parve e mi turbò la mente:
Quell' infida direi, che in te si annida.

Sem. Se fu simile a me, non era infida.

Scit. Ah menzognera, ah ingrata - - -
(alterato.)

Sem. Olà! Scitalce
Così meco ragiona?

Scit. Io m'ingannai. Perdona.

(si ricompone.)

Uno sfogo innocente:
Quella crudel mi figurai presente.

Sem.

Tam. Jeg gaaer. Fornem om han elsker mig : :

Spørg : : :

Sem. Gaf kun. Jeg veed hvad du forlanger.

(Tamyris gaaer bort.)

[Vi ere allene. nu vil han tale]

Scyt. [Tamyris er gaaet bort; Nu aabenbarer han sig for mig.]

Sem. [Undseelse holder ham tilbage.]

Scyt. [Det falske Hjerte frygter sig.]

Sem. [Han tier, og betragter mig.]

Scyt. [Endnu betragter hun mig og tier.]

Sem. Prins, taler du ikke? Bliver du bleeg, anstændes og forvirres?

Scyt. Herre. mig syntes at see i dit Anslyn et ubestandigt Fruentimmer, som jeg tilbød i Egypten, og dette forvirrede mit Sind: Jeg skulde snart sige at det var denne Utroe, som skulde sig i dig.

Sem. Dersom hun var mig liig, var hun ikke utroe.

Scyt. Af Usandsfærdige, af Utafnemmelige : : :
(med Brede.)

Sem. Holla! Scytalces, taler du saaledes med mig?

Scyt. Jeg har bedraget mig. Forlad
(kommer til sig selv igien.)

en uskyldig Brede: Denne Ubarmhertige bildte jeg mig ind at være nærværende.

Sem. Pur se avessi presente
Allo sguardo colei come al pensiero;
Forse chi fa? Non ti vedrei sì fiero.

Scit. [Quale audacia! Comprendi
Alfin ch'io non la curo.] Ah se tu vuoi,
Questo mio core oppresso
Felice tornerà.

Sem. [Si scopre adesso.]
Parla.

Scit. Vorrei pietosa a' miei martiri,
Mercè del tuo favor, render Tamiri.

Sem. [Oh ingrato! Oh disleale!]

Scit. Ella è il mio foco:

Adoro il suo fembiente - - -

Sem. Non più. [Fingiam.] Ti compatisco amante.
A parlar con Tamiri:
Ogni tua brama a secondar m' apresto.

Scit. Torna appunto Tamiri. Il tempo è questo.

Sem. [Oh importuno ritorno!]

Scit. Or dir le puoi

Ch'è l'amor mio, ch'è il mio tormento estremo.

Sem. Allontanati, e taci. [Io fingo, e fremo.]

(*Scizalee si ritira indietro.*)

Sce-

Sem. Dersom du dog havde denne saa nærværende for Øynene, som for Tankerne; Maaskee hoo veed? da skulle jeg ikke see dig saa grim.

Scyt. [Hvilken Driftighed: Hun maae omsider begribe, at jeg ikke skjøtter om hende.] Al dersom du vil, skal dette mit undertrykte Hjerte paa nye blive lykkelig.

Sem. [Nu aabenbarer han sig.] Tael.

Scyt. Jeg vilde, ved Hielp af din Gunst, opvække Medlidenhed hos Tamyris over mine Lidelser.

Sem. [Al Utaknemmelige! : : Al Troeløse!]

Scyt. Hun antænder mig til Kierlighed; Jeg tilbeder hendes Ansigt : : :

Sem. Ikke meere. [man forstille sig.] Jeg beklager dig som Liebhaber. Jeg er bereed at tale med Tamyris: og at understytte alt dit Forlangende.

Scyt. Tamyris kommer just. Dette er den bedste Tid.

Sem. [Al ubetydlige Tilbagekomst!]

Scyt. Nu fand du sige hende, at hun er min Kierlighed, og at hun er min største Plage.

Sem. Gaf bort herfra, og tie. [Jeg forstiller mig og snyser af Brede.]

(Scytalces gaaer tilbage.)

Viende

Scena IX.

Tamiri e detti.

Tam. Signor, quali predici
Venture all'amor mio?

Sem. Poco felici.
Sudai fin'ora in vano
Con Scitalce per te. Di lui ti scorda;
Non è degno d'amor.

Tam. Perchè?

Sem. Ti basti
Saper che non si trova
Il più perfido core, il più rubello.

Scit. Signor, parli di me?

(avanzandosi.)

Sem. Di te favello.

Scit. (E pure impallidisce.)

(ritirandosi indietro.)

Tam. E s' ei non m'ama,
Perchè si fa rivale
D' Ircano e di Mirteo? Chiedasi - - -

Sem. Ah ferma.

(arrestandolo.)

Scit. Nino - - -

(appressandosi.)

Sem. Taci una volta.

(con impeto.)

Tam. Ma Scitalce io vorrei
Chiario intendere alfin quai son gli affetti,
Che nascondi nel seno.

Scit-

Niende Scene.

Tamyris og de Sørrige.

Tam. Herre, hvad for lykkelige Tilfælde spaaer du forud i min Kierlighed?

Sem. Ikke meget lykkelige. Jeg har hidindtil for, gieves taget mig det meget nær med Sentalces for din Skyld. Slaae ham af dine Tanker; Han er ikke din Kierlighed værd.

Tam. Hvorfor?

Sem. Det maae være dig nok at vide, at der ikke findes et meere utroe og oprørisk Hierte end hans.

Scyt. Herre, taler du om mig?
(nærmende sig.)

Sem. Jeg taler om dig.

Scyt. [Og dog alligevel bliver hun bleeg.]
(trædende tilbage.)

Tam. Men dersom han ikke elsker mig, hvorfor gjør han sig til Hyrcani og Myrtei Medbeiler? Man spørge = = =

Sem. Af bliv her.
(holdende hende tilbage.)

Scyt. Minus = = =
(nærmende sig.)

Sem. Tie dog stille engang.
(med Heflighed.)

Tam. Men Sentalce, jeg vilde dog endelig vide tydeligen hvad Tilbøieligheder du skjuler i dit Bryst.
Scyt.

Scit. In seno ascondo
 Un'incendio per te. L' unico oggetto
 Sei tu di mia costanza:
 Il mio ben, l'idol mio, la mia speranza.

Sem. (Perfido!)

Tam. Io non intendo
 Se siano i detti tuoi finti, o veraci:
 Eccedi e quando parli, e quando taci.

Scit. Se intende sì poco

(a Semiramide.)

Che ho l' alma piagata,
 Tu dille il mio foco,
 Tu parla per me.
 (Sospira l'ingrata:
 Contenta non è.)

Sai pur, che l'adoro;

(a Semiramide.)

Che peno, che moro,
 Che tutta si fida
 Quest' alma di te.
 (Si turba l'infida,
 Contenta non è.)

(perre.)

Scena X.

Semiramide e Tamiri.

Tam. Vdisti il Prence? Egli è diverso assai
 Da quel che lo figuri,

Sem.

Scyt. For dig bær jeg hemmelig i mit Bryst en
Kierligheds Ild. Du er den eeneste Hensigt
for min Bestandighed: Min Skat, min Afgud,
mit Haab.

Sem. (Troeløse!)

Tam. Jeg forstaaer mig ikke paa, om dine Ord ere
opdigtede, eller sandfærdige: Du gjør alt for
meget deraf, baade naar du taler, og naar du
tier.

Scyt. Dersom hun forstaaer saa lidet

(til Semiramis.)

at jeg har et saaret Hierte, siig du hende
da min Ild, tal du for mig. (Den Utaf-
nemmelige sukker: Hun er ikke fornøyet.)

Du veed dog, at jeg tilbeder hende;

(til Semiramis)

At jeg lider og døer, og at dette Hierte al-
deles forlader sig til dig. (Den Utroe for-
virres, og er ikke fornøyet.)

(gaaer bort.)

Tiende Scene.

Semiramis og Tamyris.

Tam. Har du hørt hvad Prinszen siger? Han er
langt anderledes til Sinds, end du forestiller
dig ham.

Sem.

Sem. Ah tu non fai
Quanto a fingere è avvezzo.

Tam. Pur non sembra così.

Sem. Di quel crudele
Non fidarti o Tamiri: altro interesse
Non ho che il tuo riposo.

Tam. Io ben m'avvedo
Del zelo tuo, ma sì crudel nol credo.

Ei d'amor quasi delira,
E il tuo labbro lo condanna:
Ei mi guarda, e poi sospira,
E tu vuoi che sia crudel!

Ma sia fido, ingrato 'sia,
So che piace all' alma 'mia:
E se piace allor che inganna,
Che sarà quando è fedel?

(*parse.*)

Scena XI.

Semiramide, poi Ircano, e Mirteo.

Sem. Sarà dunque Scitalce
Sposo a Tamiri? E soffrirò che ad onta
Del nostro affetto antico - - -
Principi io vi predico
Gran disastri in amor. Se pigri siete,
La destra di Tamiri
Scitalce usurperà. Correte a lei

Ditele

Sem. Al du veed ikke hvor meget han er vandt ved at forstille sig.

Tam. Og dog lader det ikke saa.

Sem. Forlad dig ikke, o Tamyris, paa denne Utroe: Jeg har ingen anden Fordeel end din Kierlighed.

Tam. Jeg er vel overbevist om din Nidkierhed, men saa haard troer jeg ham ikke at være.

Han raser saa got som af Kierlighed, og din Mund fordømmer ham dog: Han seer paa mig, og siden sukker, og du vil dog, han skal være haard!

Men han maae være troe, eller utafnemmelig, dette veed jeg, at han behager mit Hierte: Og dersom han er saa behagelig naar han bedrager mig, hvad vil han ikke da være naar han er troe?

(gaaer bort.)

Ellevte Scene.

Semiramis, derefter Hyrcanus, og Myrteus.

Sem. Saa skal da endelig Scytalces være Tamyri Gemahl? Og skal jeg taale at til Skam for vores gamle Kierlighed = = = I Prinser, jeg spaaer eder stor Uheld i Kierlighed. Dersom I ere efterladne, vil Scytalces betage eder den Ret I fandt have til Tamyri Formæling. Gaf

D

hastig

Ditele i vostri affanni:
 Pietà chiedete, e se pietà bramate
 Qualche stilla di pianto ancor versate.

Irc. Non è sì vile Ircano.

Mirt. A placar quell' ingrata il pianto è vano.

Sem. Voi non sapete quanto
 Giovi a destar faville
 Quell' improvviso pianto,
 Che versan due pupille
 In faccia al caro ben.

Ogni bellezza altera

Và dell' altrui dolore:

Si rende poi men fiera,

E alfin germoglia amore

Alla pietade in sen.

(parte.)

Scena XII.

Ircano e Mirteo.

Mirt. Che pensi Ircano?

Irc. Ai tu coraggio?

Mirt. Il brando

Risponderà quando tu voglia.

Irc. Andiamo

L' importuno rivale

Uniti ad assalir. Pur che si vinca

Lode al par del valor merta l'ingegno.

Mirt.

hastig til hende, fortæl hende eders Befymringer: Begierer Medlidenhed, og dersom I forlanger samme, da udses tillige nogle Graads Taare.

Syrc. Syrcanus er ikke saa nedrig.

Myrt. Til at stille denne Utafnemmelige tilfreds er Graad forgieves.

Sem. I veed ikke hvor meget denne uforventede Graad af et Par Dyne i den fiere Elsktes Nærværelse, hjælper til at opvække Kierligheds Tid.

Enhver Skionhed er stolt over den andens Corrig: Den gjør sig siden mindre haard, og omsider føder Kierlighed, i Medlidenheds Barm.
(gaaer bort.)

Løbte Scene.

Syrcanus og Myrtius.

Myrt. Hvad tænker du, Syrcanus?

Syrc. Har du Mod?

Myrt. Min Kaarde skal svare, naar du forlanger.

Syrc. Lader os gaae, for med saa let Magt at oversalde den besværlige Medbeyler. Naar man kun vinder, fortienet Forstanden ligesaavel at roses, som Stræfen.

Mirt. Sol d'un tuo pari il bel pensiero e degno.
(parte.)

Scena XIII.

Ircano Solo.

Quanti inventan costoro

Incomodi riguardi! Eh ch'io non venni
Con essi a delirar. Tremi Scitalce:

La sua caduta è certa,

O frodi io tenti, o violenza aperta.

Talor, se il vento freme

Chiuso negli antri cupi,

Dalle radici estreme

Vedi ondeggiar le rupi,

E le smarrite belve

Le selve abbandonar.

Se poi della montagna,

Esce dai varchi ignoti,

O và per la campagna

Struggendo i campi interi,

O dissipando i voti

De' pallidi nocchieri

Per l'agitato mar.

(parte.)

Fine dell' Atto Primo.

Atto

Myrt. Blot een af dine Lige er denne smukke Tanke
værd.

(gaaer bort.)

Trettende Scene.

Syrscanus allene.

Hvilken en Hoben fortrædelige Betragtninger finder
ikke disse op! Eh, jeg er ikke kommen for at
blive affindig med dem. Scytalees skal skielve:
Hans Fald er ham vis, enten jeg nu gaaer det
an med Underfundighed, eller med aabenbare
BOLD.

Undertiden, naar Vinden bruser, som er indsluttet
i de dybe Huuler, da seer man Klipperne
at røre sig som Bølger, og de forvildede
Dyr at forlade Skovene.

Naar den siden farer ud af Biergenes ubekiendte
Gange, farer den over Landet, enten øde-
lægger hele Marker, eller til intet gjør de
bange Søefolks Onsker paa det oprørte
Hav.

(gaaer bort.)

Ende paa den første Act.

Atto Secondo.

Scena I.

Sala regia illuminata in tempo di notte. Varie cre-
denze intorno con vasi trasparenti. Gran mensa
imbandita nel mezzo con quattro sedili in-
torno, ed una sedia in faccia.

Sibari, e poi Ircano con spada nuda.

Sib. Ministri, al Re sia noto

Che già pronta è la mensa. (E beva in questo

(parte una guardia.)

Scitalce la sua morte. E' troppo il colpo

Necessario per me; Scoprir potrebbe

La sua voce, il mio scritto,

Quanto Sibari un dì finse in Egitto.)

Dove Signor? Qual ira

(ad Ircano.)

T' arma la destra?

Irc. Io vuo' Scitalce estinto

Additami dov'è.

Sib. Taci se brami

Vederlo estinto.

Irc. Come?

Sib. In questo nappo

Preparai la sua morte.

Irc.

Anden Act.

Første Scene.

En Kongelig Sahl illumineret ved Natte-Tid. Adskillige Eredenz-Borde omkring med giennemskinnende Vaser. Et stort dækket Bord besat med Spise i Midten, med fire Stoele omkring, og en Stoel midt for.

Sibaris, og siden Hyrcanus med blottet Kaarde.

Sib. Tienere, det maae meldes for Kongen at Tasselet er allerede færdig. (Og ved dette skal Sychalces drikke sin Død. Denne Stræg er alt for nødvendig for mig: Hans Mund kunde forraade min Skrift; hvad Sibaris engang har opspunden i Egypten.) Hoorhen Herre? Hvad Brede

(til Hyrcanus.)

bevæbner din Arm?

Hyrc. Jeg vil have Sychalces udryddet. Viis mig hvor han er.

Sib. Tie stille dersom du forlanger at see ham udryddet.

Hyrc. Hoorledes?

Sib. I dette Begger har jeg tillavet hans Død.

Irc. Ma poi se tu m'inganni?

Sib. Ecco il veleno.

(gli mostra un picciol vaso)

Se nol porgo al rival passami il feno.

Irc. Mi fiderò; ma - - -

Sib. Il Re s'appressa - - - Taci.

Scena II.

Semiramide, Tamiri, Mirteo, Scitalce, seguiti da paggi, e cavalieri, e detti.

Sem. Ecco il luogo, o Tamiri,

Ove gli altrui fospiri

Attendono da te premio, e mercede.

(Io tremo, e fingo.)

Tam. Ogni misura eccede

La real pompa.

Scit. Ah se eletto foss'io,

Chi più di me faria felice?

(a Semiramide.)

Sem. *(Ingrato!)*

Più non si tardi. Ogn'uno

La mensa onori, e intanto

Misto risuoni a liete danze il canto.

(dopo seduta nel mezzo Semiramide, siedono alla destra di lei Tamiri, e poi Scitalce. alla sinistra Mirteo, poi Ircano. Sibari è in piedi appresso Ircano.)

Coro.

Syrc. Men siden dersom du bedrager mig?

Sib. See der er Forgiften.

(han viser ham et lidet Begger.)

Dersom jeg ikke rækker det til min Medbensler,
da maae du giennemboere mit Bryst.

Syrc. Jeg vil forlade mig derpaa; Men : : :

Sib. Kongen nærmer sig : : Tie stille.

Anden Scene.

Semiramis, Tamyris, Myrteus, Scytalces,
efterfulgt af Pager og Cavallierer;
og de forrige.

Sem. See her er Stedet, Tamyris, hvor de andres Sukke venter Belønning og Naade af dig. (Jeg skielver, og forstiller mig.)

Tam. Den Kongelige Pragt overgaaer al Naade.

Scyt. Al dersom jeg blev valgt, hvo vilde vel være meere lyksalig end jeg?

(til Semiramis.)

Sem. (Utafnemmelige!) Man tøve ikke meere. Enhver bæere Bordet, og imidlertid opstemme Sang, blandet med glade Danse.

(Efterat Semiramis har sat sig i Midten, sætter sig Tamyris ved hendes højre Side, og siden Scytalces. Ved den venstre Side Myrteus, siden Hyrcanus. Enbaris bliver staaende hos Hyrcanus.)

Coro.

Il piacer la gioia scenda,
Fidi sposi, al vostro cor:
Imeneo la face accenda,
La sua face accenda amor.

Parte del Coro.

Fredda cura, atro sospetto
Non vi turbi, e non v'offenda:
E d'intorno al regio letto
Con purissimo splendor,

Coro.

Imeneo la face accenda,
La sua face accenda amor.

Parte del Coro.

Sorga poi prole felice
Che ne' pregi ugual si renda
Alla bella genitrice,
All' invitto genitor.

Coro.

Imeneo la face accenda,
La sua face accenda amor.

Parte del Coro.

E se fia che amico nume
Lunga età non vi contenda;
A scaldar le fredde, piume,
A destarne il primo ardor,

Coro.

Chorus.

Fornøjelse og Glæde nedstige, I troe Gemahler,
i eders Hierte: Hymen antænde sit Blus,
og Kierlighed ligesaa = = =

Endeel af Chorus.

Koldfindig Befymring, og ond Mistanke forstyr-
re og fortørne eder ikke; Og omkring den
Kongelige Seng, med den reneste Glands,

Chorus.

Antænde Hymen og Kierlighed sit Blus.

Endeel af Chorus.

Opstaae siden en lyffelig Stamme, som i Dunder
og Navn maae giøre sig liig sin smukke
Moder, og u-overvindelige Fader.

Chorus.

Hymen antænde sit Blus, tilligemed Kierlighed
sit.

Endeel af Chorus.

Og dersom det skeer at en gunstig Guddom ikke
nægter eder et langt Liv; For at opvarme
den kolde Seng, og opvække deraf den før-
ste Ild,

Chorus.

Coro.

Imeneo la face accenda,

La sua face accenda amor.

Sem. In lucido cristallo aureo liquore
Sibari, a me si rechi.

Sib. (Ardir mio core.)

(Va a prender la tazza, e vi pone de-
stramente il veleno.)

Irc. (Il colpo è già vicino.)

Sem. (Oh Dio! S'appressa
Il momento funesto.)

Tam. (Che gioia!)

Scit. (Che farà?)

Mirt. (Che punto è questo!)

Sib. Compito è il cenno.

(posa la sottocoppa con la tazza avanti a Semi-
ramide, e va a lato d' Ircano.)

Sem. Or prendi,

Tamiri, e scegli, Il sospirato dono
(da la tazza a Tamiri.)

Presenta a chi ti piace:

E goda quegli il grande acquisto in pace.

Tam. Principi il dubbio, in cui fin'or m'involve

L'uguaglianza de' meriti,

Discioglie il genio, e non offende alcuno

Se al talamo, ed al trono

L'uno, o l'altro solleva!

Ecco lo sposo, e il Re: Scitalee beva.

(Posa la tazza avanti a Scitalce.)

Sem.

Chorus.

Antænde Hymen sit Blus, ligesaavel som Kierlighed.

Sem. Sybaris! Man række mig, i et klart Kry-
stal-Glas, den Guldfarvede Drik.

Sib. (Vær dristig, mit Herte.)

(gaaer hen at tage Beggeret, og kommer
behændig Forgiften deri.)

Syre. (Ulykken er allerede nær.)

Sem. (Af Himmels! Det sørgelige Øjeblik nærmer sig.)

Tam. (Hvilken Glæde!)

Scyt. (Hvad vil der blive af?)

Myrt. (Hvad er dette for en Time!)

Sib. Befalingen er efterkommet.

(Sætter Præsenteer-Tallerkenen med Beggeret
for Semiramis, og gaaer hen at staae
ved Siden af Hyrcanus.)

Sem. Tag nu Tamyris, og vælg. Den forønstte
Gave giv den som behager dig;
(giver Beggeret til Tamyris.)

Og samme nyde den store Erobring i Fred og
Roe.

Tam. Prinser! Den Tvivl, hvori den Liighed af
eders Fortienester, hidindtil har indviklet mig,
løser nu min Tilbøielighed op, og fortørner
dog ingen, dersom jeg ophøyer til Formæling og
til Thronen, enten den ene eller den anden. Her
er Brudgommen, og Kongen: Scytalces drik.

(Sætter Beggeret for Scytalces.)

Sem.

Sem. (Io lo prevedi.)

Mirt. (Oh forte!)

Scit. [Ah qual' impegno!]

Sib. [Or s' avvicina a morte.]

Irc. Via Scitalce, che tardi? Il Re tu fei.

Scit. [E deggio in faccia a lei
Annodarmi a Tamiri?]

(*Tam.* Egli è dubbioso ancora.

(a *Semiramide.*)

Sem. Al fin risolvi.

Scit. E Nino

Lo comanda a Scitalce?

Sem. Io non comando;

Fà il tuo dover.

Scit. Sì lo farò. [L' ingrata

Si punisca così.] D'ogni altro amore

Mi scordo in questo punto - - Ah non ho core,

(volendo bere e poi s'arresta.)

Porgi a più degno oggetto

Il dono, o Principessa, Io non l' accetto.

(posa la tazza.)

Tam. Come!

Sib. [Oh sventura!]

Irc. Scitalce, non devi

La tazza ricusar, prendila e bevi.

Tam. Principe, in van ti sdegni: ei col rifiuto

(ad *Ircano.*)

Non

Sem. [Jeg har seet det forud.]

Myrt. [Al Skæbne!]

Scyt. [Al hvilket Foretagende!]

Sib. [Nu nærmer han sig til Døden.]

Hyrc. Belan Scytalces, hvad tøder du efter? Du er Kongen.

Scyt. [Men bør jeg i hendes Paasyn lade mig binde til Tamyris?]

Tam. Han er endnu tvivlsraadig.

(til Semiramis.)

Sem. Endelig beslut,

Scyt. Og Minus befaler Scytalces det?

Sem. Jeg befaler ikke; Gjør din Pligt.

Scyt. Ja jeg vil gjøre det. [Den Utafnemmelige straffe man saaledes.] Al anden Kierlighed forglemmer jeg i dette Øyeblik, = = = Al jeg har ikke det Hierte.

(vil drikke og siden standser.)

Ræk, o Prinsesse, Foræringen til en værdigere Person, jeg tager ikke imod den.

(sætter Beggeret ned.)

Tam. Hvorledes!

Sib. [Al Ulykke!]

Hyrc. Scytalces, du bør ikke veigre dig for Beggeret, tag det og drif.

Tam. Forgieves bliver du vred: Ved Afslaget

(til Hyrcanus.)

fortørner

Non me, se stesso offende;
E al demerito suo giustizia rende.

Irc. No no voglio ch'ei beva.

Sem. Eh taci.

Tam. Intanto
Per degno premio al tuo cortese ardire
L'offerta di mia mano
Ricevi tu con più giustizia, Ircano.

(in atto di dare la tazza ad Ircano.)

Irc. Io!

Tam. Sì, con questo dono
Te destino al mio Trono, al amor mio.

Irc. Sibari che farò?

(piano a Sibari.)

Sib. Mi perdo anch'io.

(piano ad Ircano.)

Tam. Perchè taci così? forse tu ancora
Vuoi ricusarmi?

Irc. No, non ti ricuso.

T'amo - - - Vorrei - - -

Tam. Ma parla.

Sem. Or sù, risolvi.

Irc. Ho, risoluto.

(salza e prende la tazza.)

Vada la tazza a terra.

(getta la tazza.)

Scit.

fortørner han ikke mig. men sig selv; og bevis
 ser hans ringe Fortieneste den tilbørlige Ret.

Hyrc. Men, nej, jeg vil at han skal driske.

Sem. En! tie stille.

Tam. Imidlertid tag du, Hyrcanus, med meere
 Retfærdighed, imod Tilbudet fra min Haand,
 til en værdig Belønning for din høflige Dri-
 stighed.

(I det hun vil give Beggeret til Hyrcanus.)

Hyrc. Jeg!

Tam. Ja med denne Gave, udvælger jeg dig til
 min Throne og til min Kierlighed.

Hyrc. Sybaris, hvad skal jeg gøre?

(sagte til Sybaris.)

Sib. Jeg er ogsaa selv fortabt.

(sagte til Hyrcanus.)

Tam. Hvorfor tier du saaledes? Maaskee du vil
 ogsaa afflaae mig det?

Hyrc. Nej, jeg afflaaer dig det ikke. Jeg elsker
 dig = = jeg vilde = =

Tam. Men tael

Sem. Nu vel an, beslut.

Hyrc. Jeg har besluttet.

(Han staar op og tager Beggeret.)

Beggeret maae kastes til Jorden.

(kaster Beggeret.)

Scit. E qual furore infano - - -

Irc. Così riceve un tuo rifiuto Ircano.

Tam. Dunque ridotta io sono
A mendicar chi le mie nozze accetti?
Dunque per oltraggiarmi
In Assiria veniste? Il mio semblante
E' deforme a tal segno
Che a farlo tollerar non basta un regno?

Sem. E' giusta l'ira tua.

Mirt. Dell'amor mio
Dovresti, o Principessa - - -

Tam. Alcun d'amore

(*s'alza e seco tutti.*)

Più non mi parli. Io sono offesa, e voglio

Punito l'offensor. Scitalce mora.

Ei col primo rifiuto

Il mio dono avvili. Chi sua mi brama

A lui trafigga il petto;

Venga tinto di sangue, ed io l'accetto.

Tu mi disprezzi, ingrato,

(*a Scitalce*)

Ma non andarne altero:

Trema d'aver mirato,

Superbo il mio rossor.

Chi

Scyt. Men hvad for en ubesindig Raserie . . .

Syrc. Saaledes tager Hyrcanus imod det som du har forkastet.

Tam. Saa er det kommet saa vidt med mig, at jeg maae betle mig den til som vil tage imod min Formaeling? Saa ere I da komne til Assyrien for at drive Spot med mig? Er vel mit Ansigt saa vanskabt, at et Rige ikke er nok til at giøre det fordragelig?

Sem. Din Brede er retsfærdig.

Myrt. Burde du, o Prinsesse, paa min Kierlighed . . .

Tam. Ingen tale mere til mig om Kierlighed.

(hun staaer op og alle med hende.)

Jeg er fortørnet, og jeg vil have den straffet som har fortørnet mig. Scytalces skal døe. Han har forringet min Gave ved sit første Afslag. Hvo som forlanger mig til Gemahlinde, giennemboere hans Bryst; Lad ham komme farvet med Blod, og jeg antager ham.

Du foragter mig, utaknemmelige,

(til Scytalces.)

men bliv ikke stolt deraf: Du maa skielve at du hoffærdig har anseet min Skamfuldhed.

Chi vuol di me l'impero

Passi quel core indegno.

Voglio, che sia lo sdegno

Foriero dell'amor.

(parte.)

Scena III.

Semiramide, Scitalce, Mirteo, Ircano e Sibari.

Sem. (Il mio bene è in periglio

Per essermi fedel.)

Irc. Scitalce, andiamo:

All' offesa Tamiri

Il dono offrir della tua testa io voglio.

Scit. Vengo, e di tanto orgoglio

Arrossir ti farò.

(in atto di partire con Ircano.)

Sem. (Stelle che fia!)

Mirt. Arrestatevi olà, l'impresa è mia.

Scit. A vendicar Tamiri

Venga Ircano, Mirteo, venga uno stuolo,

Solo io farò, ne mi sgomento io solo.

(in atto di partire.)

Sem. Fermati. Oh Dio!)

Scit. Che chiedi?

Sem. In questa reggia,

Su gli occhi miei Tamiri

Il ri-

Hvo som vil have Riget af mig, giennemboere
dette uværdige Hierte. Jeg vil at Brø-
den skal være Kierligheds Forløber.

(gaaer bort.)

Tredie Scene.

Semiramis, Scytalces, Myrteus, Hyrcanus
og Sybaris.

Sem. (Min Elffelige er i Fare, for at være mig
troe.)

Hyrc. Scytalces, lad os gaae: Den fortørnede
Tamyris vil jeg tilbyde en Foræring af dit
Hoved.

Scyt. Jeg kommer, og vil giøre dig skamrød, ved
saa stort et Hovmod.

(i det han vil gaae bort med Hyrcanus.)

Sem. [Stierner, hvad vil her blive af.]

Myrt. Holla, holdt inde, dette Foretagende kom-
mer mig til.

Scyt. For at hævne Tamyris maae Hyrcanus,
Myrteus komme, og en heel Skare, jeg skal
være allene, og jeg forfærkes end ikke allene.

(i det han vil gaae bort.)

Sem. Bliv her. [Af Himmel!]

Scyt. Hvad forlanger du?

Sem. Paa dette Slot, har Tamyris i min Nær-
værelse taalet at faae Afslag. Frem for no-

Il rifiuto soffrì. Prima d'ogn'altro
 Io son l'offeso, e pria d'ogni altro io voglio
 L'oltraggio vendicar: qui prigioniero
 Resti Scitalce, e qui deponga il brando.
 Sibari, sia tuo peso
 La custodia del reo.

Scit. Come!

Sib. Che intendo!

Sem. (Così non mi palese, e lo difendo.)

Scit. Ch'io ceda il brando mio?

Sem. Non più, così comando, Il Re son'io.

Scit. Così comandi, e parli

A Scitalce così? Colpa sì grande

Ti sembra il mio rifiuto? Ah troppo insulti

La sofferenza mia; qui potrei farti

Forse arrossire

(getta la spada.)

Sem. Olà r'accheta, e parti.

Scit. Voi, che le mie vicende

Voi che i miei torti udite,

Fuggite, sì fuggite,

Qui legge non s'intende,

Qui fedeltà non v'è.

E puoi

gen anden er jeg den fortørnede, og frem for nogen anden vil jeg hævne den Beskæmmelse: Her forblive Scytalces som Fange, og her aflegge han sit Sværd. Synbaris, det være din Forretning at vogte den skyldige.

Scyt. Hvorledes!

Syb. Hvad hører jeg!

Sem. [Saaledes aabenbarer jeg mig ikke, og dog forsvarer jeg ham.]

Scyt. Jeg skal aflegge min Kaarde?

Sem. Læd ikke mere, saaledes befaler jeg, jeg er Kongen.

Scyt. Befaler du saaledes, og taler saaledes til Scytalces? Synes dig mit Afslag saa stor en Forsælse? Al du bespotter alt for meget min Taalmodighed. Her kunde jeg maaſkee gjøre dig ſkamsfuld = = =

(Kaster Kaarden.)

Sem. Holla, Tie stille og gaae.

Scyt. I som hører mine Hændelser og mine Uretter, flyer, ja ſkynder eder herfra, her vil man ingen Lov vide af, og her er ingen Troeskab.

E puoi tiranno, e puoi

(a Semiramide,)

Senza rossor mirarmi?

Qual fede avrà per voi,

Chi non la ferba a me?

(parte con Sibari.)

Scena IV.

Semiramide, Ircano, e Mirteo.

Sem. (Conoscerei fra poco
Che son pietosa, e non crudel.)

Mirt. Perdona,
Signor, s'io troppo ardisco. Il tuo comando
Scitalce a un punto, e la mia speme oltraggia.

Irc. Perchè mi si contende
Il trionfar di lui?

Sem. Chi mai r'intende?
Or Tamiri non curi, ed or la brami.

Mirt. Ma tu l'ami, o non l'ami?

Irc. Nol so.

Sem. Se amavi allor, come in te nacque
D'un rifiuto il desio?

Irc. Quante richieste! Alfine
Che vorreste da me?

Sem. Da te vorrei
Ragion dell' opre tue.

Mirt.

Men kan du vel, du Tyran

(til Semiramis.)

anse mig uden at skamme dig? Hvad Er-
lighed kan den have for eder, som ikke hol-
der Love med mig?

(gaaer bort med Sybaris.)

Fjerde Scene.

Semiramis, Syrcanus og Myrteus.

Sem. [Du skal kiende inden kort Tid, at jeg er
medlidende, og ikke haard.]

Myrt. Forlad, Herre, i fald jeg er for dristig.
Din Befaling forrørner Scytalces og mit
Haab tillige.

Syrc. Hvorfor vil man forhindre mig at triumfere
over ham!

Sem. Hvo kan vel forstaae dig? Nu skiotter du
ikke om Tamyris, og nu forlanger du hende.

Myrt. Men elsker du hende, eller elsker du hende ikke?

Syrc. Jeg veed det ikke.

Sem. Dersom du elskede hende den Tid, hvorledes
er da denne Billie til at give hende Afslag op-
kommet hos dig?

Syrc. Hvor mange Spørgsmaale! Hvad vilde I
da endelig af mig?

Sem. Jeg vilde vide Aarsagen til dine Sierninger.

E 5

Myrt.

Mirt. Saper desio
Qual core in seno ascondi.

Sem. Spiegati.

Mirt. Non tacer.

Sem. Parla.

Mirt. Rispondi.

Irc. Saper bramate

Tutto il mio core?

Non vi sdegnate,

Lo spiegherò.

Mi da diletto

L'altrui dolore;

Perciò d'affetto

Cangiando vò.

Il genio è strano,

Lo veggio anch'io:

Ma tento in vano

Cangiar desio,

L'istesso Ircano

Sempre farò.

(parte.)

Scena V.

Semiramide e Mirteo.

Mirt. Vedi quanto son' io

Sventurato in amore.

A me si preferisce,

Sem.

Myrt. Jeg forlanger at vide, hvad for et Hierte
du skjuler i dit Bryst.

Sem. Forklar dig.

Myrt. Tie ikke.

Sem. Tael.

Myrt. Svar.

Hyrc. J forlanger at vide mit gandske Hierte?
Bliver ikke fortørnede, jeg skal forklare
eder det. Andres Corrig fornøyer mig;
Derfor forandrer jeg min Kierlighed.

Den Tilbøyelighed er underlig, jeg seer det ogsaa
selv: Men jeg søger forgieves at forandre
mit Sind, vil derfor altid blive den
samme Hyrcanus.

(gaaer bort.)

Femte Scene.

Semiramis og Myrteus.

Myrt. Du seer hvor ulykkelig jeg er i Kierlighed.
En saadan Medbeyler fortrækker man mig.

Sem.

Sem. A tuo favore
Tutto farò. Ti bramerei felice.

Mirt. Come goder mi lice
La tua pietà?

Sem. Ti maravigli, o Prence,
Perchè il mio cor non vedi:
Và: più caro mi sei di quel che credi.

Mirt. A te risorge accanto
La speme nel mio sen:
Come dell' alba al pianto
Sull' umido terren
Risorge il fiore,

Se guida mia si fa
L' amica tua pietà,
Non temo del mio ben
Tutto il rigore.

(parte.)

Scena VI.

Semiramide solo.

Di Scitalce il rifiuto

E' una prova d'amor. Questa mi toglie
De' tradimenti suoi

L' immagine dal cor: Questa risveglia

Le mie speranze, e questa

Mille

Sem. Til din Fordeel vil jeg gjøre 'alting. Jeg vilde ønske at see dig lykkelig.

Myrt. Hoorledes tillades det mig at nyde din Medlidenhed?

Sem. Du forundrer dig, o Prins, fordi du seer ikke mit Hjerter: Gaf: Du er mig kiere, end du troer.

Byrc. Ved Siden af dig opstaaer Haabet i mit Bryst: Ligesom Blomsteret opstaaer ved Morgen-Duggen, paa den fugtige Jord.

Derfor din gunstige Medlidenhed gjør sig til min Redfager, da frygter jeg ikke for al min Effeliges Haardhed.

(gaaer bort.)

Siette Scene.

Semiramis allene.

Scytaleis Afslag er en Prøve paa Kierlighed. Denne borttager Forestillingen af hans Forræderier, som var i mit Hjerter: Denne opvaagner mine Forhaabninger, og denne opvækker

Mille teneri affetti in sen m'è desta.
 T'intendo amor; mi vai
 La sua fè rammentando, e non gl'inganni.
 Quanto facile è mai
 Nelle felicità scordar gli affanni.

Il pastor, se torna aprile
 Non rammenta i giorni algenti;
 Dall' ovile
 All' ombre usate
 Riconduce i bianchi armenti,
 E l'avena abbandonate
 Fa di nuovo risuonar.

Il nocchier, placato il vento,
 Più non teme, e si scolara;
 Ma contento
 In su la prora
 Va cantando in faccia al mar.

(parte.)

Scena VII.

Appartamenti terreni.

Ircano strascinando a forza Sibari.

Irc. Sieguimi. In van resisti.

Sib. Ma che vuoi?

Irc. Che a Tamiri

Discolpi il mio rifiuto.

Sib.

vækker tusinde omme Sinds Bevægelser i mit
Bryst. Jeg forstaaer dig Kierlighed; Du
erindrer mig om hans Troeskab og ikke om
hans Bedragerier. Hvor let er det vel ikke,
i de lyffelige Tider, at forglemme Bekym-
ringer.

Hyrden, naar April-Maaned kommer, erindrer
ikke de kolde Dage: Men fører igien det
hvide Dvæg ud af Stalden til de sæd-
vanlige Skygger, og lader paa ny sin
forladte Pibe høre.

Søemanden, naar Vinden er stille, frygter
ikke, og bliver ikke mere bange; men
gaaer fornøjet paa Forstavnen og synger
imod Havet.

(gaaer bort.)

Syvende Scene.

Værelser ved Jorden.

Syrceanus trækkende Sybaris med Magt
efter sig.

Syrc. Følg mig. Forgieves staaer du imod.

Syb. Men hvad vil du have?

Syrc. At du undskylder for Tamyris mit Afslag.

Syb.

Sib. E come?

Irc. A lei
Scoprendo il ver.

Sib. E publicar vogliamo
Un delitto comun?

Irc. Voglio esser reo
D'un desio di vendetta,
Non d'un rifiuto. Andiamo.

Sib. Senti. (Al riparo.) Io parlerò se vuoi!
Ma col parlar scompongo
Un idea più felice.

Irc. E qual?

Sib. Non ai
Pronte tu su l'Eufrate a' cenni tuoi
Navi, seguaci, ed armi?

Irc. E ben, che giova?

Sib. Ai reali giardini il fiume istesso
Bagna le mura, e si racchiude in quelli
Di Tamiri il soggiorno: ove tu voglia
Col soccorso de tuoi
L'impresa assicurar; per tal sentiero
Rapar la sposa, e a te recarla io spero.

Irc. Parmi che a poco a poco
Mi piaccia il tuo pensier; ma non vorrei - - -

Sib. Fidati. Io vado: e a me co' tuoi più fidi
Sollecito ti rendi

Irc.

Syb. Og hvorledes?

Syrc. Ved at aabenbare hende Sandheden.

Syb. Men vil vi da giøre en Forseelse offentlig bekiendt, som angaaer os begge.

Syrc. Jeg vil være skyldig i Billien til at hegne mig, og ikke i at give hende Afslag. Lad os gaae.

Syb. Hør. (man forhindre det.) Jeg skal tale, dersom du vil: men ved at tale forvirrer jeg en Tanke som kunde være mere lykkelig.

Syrc. Hvad er dette for en?

Syb. Har du ikke Skibe, Følge, og Baaben fær, dige til din Befaling paa Floden Euphrates?

Syrc. Nu vel, hvad hjælper dette?

Syb. Den samme Flod flyder forbie de Kongelige Haver, og i disse er Tamyris Boelig: Hvor du ved Hielp af dine maae forsikre dette Foretagende; Paa denne Vey haaber jeg at bortsnappe Bruden og at overlevere dig hende.

Syrc. Mig synes at dine Tanker efterhaanden behager mig; men jeg vilde ikke = = =

Syb. Forlad dig til mig. Jeg gaaer: Og skynd dig snart at komme til mig, med dine troeste Følk.

S

Syrc.

Irc. A momenti verrò, vanne e m'attendi.

Sib. Vieni; che poi fereno
Alla tua bella in seno
Ti troverà l'aurora
Quando riporta il dì.

Farai d'invidia allora
Impallidir gli amanti:
E senza affanni e pianti
Tu goderai così.

(parte.)

Scena VIII.

Ircano, Tamiri, e poi Mirteo.

Irc. Oh qual rossore avranno
Se m'arride il destino,
E Scitalce, e Mirteo, Tamiri, e Nino!
(in atto di partire.)

Tam. Che si fa? Che si pensa? Ancor non turba
Il valoroso Ircano
Ne pur con la minaccia i sonni al reo?

Irc. Ai difensor più degno. Ecco Mirteo.
(addita ironicamente Mirteo che viene:
e poi parte.)

Tam. Mirteo son vendicata?
E punito Scitalce?

Mirt. Egli di Nino
E' prigionier. Come assalirlo?

Tam.

Hyr. Jeg skal komme inden faae Øyeblik, gaa og vent mig.

Sib. Kom; Thi Morgenrøden skal derefter finde dig fornøyet i din Skionnes Arm, naar den anden Dag kommer.

Du skal da gjøre de elskende Liebhabere blege af Misundelse; Og uden Befynringer og Graad skal du saaledes fornøye dig.

(gaaer bort.)

Ottende Scene.

Hyrcaus, Tamyris og siden Myrteus.

Hyr. Af hvor skal de ikke bestaae med Skamme, baade Schtalces og Myrteus, Tamyris og Ninus, dersom Skiebnen er mig gunstig.

(i det han vil gaa bort.)

Tam. Hvad gjør man? Hvad tænker man? Endnu forstyrer ikke den tapre Hyrcanus den Skændige i sin Sønn, end ikke med Trudser?

Hyr. Du har en værdigere Forsvarer. See der Myrteus.

(peegende med Spidsfæd paa Myrteus, som kommer. Og gaaer derpaa bort.)

Tam. Myrteus, er jeg hevet? Er Schtalces straffet?

Myrt. Han er Mini Fange. Hvorledes skal man falde ham an?

Tam. E Nino

Perchè l'imprigionò?

Mirt. Perchè ti offese

Nella sua reggia: e vuole

Della sorte del reo

Che decida Tamiri.

Tam. Addio Mirteo.

(in atto di partire in fretta.)

Mirt. Dove?

Tam. A Nino.

(come sopra.)

Mirt. Ah si presto

Tiranna m'abbandoni?

Tam. (Oh che importuno!)

(impaziente.)

Mirt. Non ho pace per te: de'miei sospiri

Tu sei l'unico oggetto

Tam. Mirteo cangia favella, o cangia affetto.

Io tollerar non posso

Un querulo amator che sempre innanzi

Messo mi venga; e che tacendo ancora

Con la fronte turbata

Mi rimproveri ogn'or ch'io sono ingrata.

L'eterne tue querele

Soffribili non sono:

Odiami: ti perdono,

Se amar mi vuoi così.

Tam. Og hvorfor har Minus fængslet ham?

Myrt. Fordi han fortørnede dig paa Slottet: Og hun vil at Tamyris skal fælde den Skyldiges Skiebne.

Tam. Farvel Myrteus.

(i det hun med Hast vil gaar bort.)

Myrt. Hvorhen?

Tam. Til Minus.

(som tilførn.)

Myrt. Af Tyrann, forlader du mig saa hastig?

Tam. (Af, hvilken besværlig!]

(utaalmodig.)

Myrt. Jeg har ikke Noe for din Skyld: Du er den eeneste Hensigt for mine Sukke.

Tam. Myrteus, forandre din Tale, eller din Kierlighed. Jeg fand ikke fordrage en klagen-
liebhaber, som altid kommer bedrøvet for mine
Dyne; og som tillige stiltiende, med et for-
virret Ansigt altid bebrejder mig, at jeg er
utaalmodig.

Dine bestandige Klager ere utaalelige: Had mig:
Jeg tilgiver dig, dersom du vil elske mig
saaledes.

Co' pianti dell' aurora

Cominciano i tuoi pianti!

Ne son finiti ancora

Quando tramonta il dì.

(parte.)

Scena IX.

Mirteo, Semiramide, e Sibari.

Mirt. Più sventurato amante

Non v'è di me.

Sem. Ne giunge ancor? S'affretti

(verso la scena.)

Scitalce.

Mirt. Ah se sapessi,

Signor, quai torti io soffro . . .

Sib. Il prigioniero,

(a Semiramide.)

Signore, è qui.

Sem. Fa che s'appressi.

(parte Sibari.)

Mirt. Oh Dio

Un solo istante . . .

Sem. Parti, Mirteo. Codesta

Tua soverchia premura è poco accorta.

Mirt. Ah per me la pietà nel mondo è morta.

(parte.)

Sce-

Med Morgenrødens Taare begynder din Graad:
 Og de ere endnu ikke endte naar Solen
 gaaer ned.

(gaaer bort.)

Tiende Scene.

Myrteus, Semiramis og Sybaris.

Myrt. En uløfsaligere Elskende end jeg findes ikke.

Sem. Endnu kommer han ikke? Man skynde paa
 Sentalces.

(imod Siden af Skuepladsen.)

Myrt. Al dersom du vidste, Herre, hvad Uretter
 jeg fordrager = = =

Syb. Herre, Fangen er her.

(til Semiramis.)

Sem. Lad ham komme nærmere.

(Sybaris gaaer bort.)

Myrt. Al Himmel, et eeneste Øyeblik = =

Sem. Gaf bort, Myrteus. Denne din alt for
 store Hast er lidet forsigtig.

Myrt. Al for mig er Medlidenhed i Verden ud-
 død.

(gaaer bort.)

Scena X.

Semiramide, Scitalce, Sibari.

Sem. Come mi balza in petto
Impaziente il cor! Più non poss'io
Con l'idol mio dissimular l'affetto.

Scit. Eccomi. A che mi chiedi?

Sem. Or lo saprai.

(a Scitalce.)

Sibari t'allontana.

(a Sibari che parte.)

A nuovi oltraggi

Vuoi forse espormi, o di mia morte è l'ora?

Sem. E come hai cor di tormentarmi ancora?

Deh non fingiamo più: dimmi che vive

Nel petto di Scitalce il cor d'Idreno.

Io ti dirò che in seno

Vive del finto Nino

Semiramide tua: che per salvarti

Ti resi prigionier: ch'io fui l'istessa

Sempre per te, che ancor l'istessa io sono:

Torna, torna ad amarmi, e ti perdono.

Scit. Mi perdoni! e qual fallo?

Forse i tuoi tradimenti?

Sem. Oh stelle! Oh Dei!

I tradimenti miei! Dirlo tu puoi?

Tu puoi pensarlo?

Scit.

Tiende Scene.

Semiramis, Scytalces og Sybaris.

Sem. Hvorledes slaaer ikke mit utaalmelige Hierte
i mit Bryst! Jeg fand ikke meere skiule min
Kierlighed for den jeg elsker.

Scyt. See her er jeg. Til hvad Ende forlanger
du mig?

Sem. Nu skal du faae det at vide.
(til Scytalces.)

Sybaris gik til Side.
(til Sybaris som gaaer bort.)

Vil du maaskee udsætte mig for flere Beskiem-
melse, eller er denne min Døds Time?

Sem. Men hvorledes har du det Hierte endnu at
plage mig? Al lad os ikke meere forstille os:
Siig mig, at Hydreni Hierte lever i Scytal-
cis Bryst. Jeg vil siige dig, at din Semira-
mis lever i den forstilte Mini Bryst: At jeg,
for at frelse dig har gjort dig til Fange: At
jeg endnu er den selvsamme som jeg altid har
været for dig: Vend om, vend om igien at
elske mig, og jeg tilgiver dig.

Scyt. Du tilgiver mig! Og hvad for Forseelse?
Maaskee dine Forræderier?

Sem. Al Stierner! Al Guder! Mine Forræderier!
Kand du siige dette? Kand du tænke dette?

Scit. Eh ti conosco.

Sem. Udite,

Se mostra de' tuoi falli alcun rimorso!

Io priego, egli m'insulta,

Io tutta umile, egli di sdegno acceso;

La colpevole io sembro, ed ei l'offeso.

Scit. No no, la colpa è mia, pur troppo sento
Rimorso al cor, ma fai di che? D'un colpo
Che lieve fù, nè vendicommi allora.

Sem. Barbaro, non dolerti, ai tempo ancora.

Eccoti il ferro mio, da te non cerco

Difendermi, o crudel: faziati, impiaga;

Passami il cor; già la tua mano apprese

Del ferirmi le vie. Mira, son queste

L'orme del tuo furor: Ti volgi altrove?

Riconoscile, ingrato, e poi mi svena.

Scit. Và, non ti credo.

Sem. O crudeltade! o pena!

Tradita, sprezzata

Che piango! che parlo!

(*da se.*)

Se pieno d'orgoglio

Non crede al dolor!

Che possa provarlo,

Quell' anima ingrata,

(*a Scitalce.*)

Quel petto di Scoglio,

Quel barbaro cor.

Scyt. Ey; jeg kiender dig?

Sem. Høringang, om han viser nogen Fortrydelse over sine Feyler! Jeg beder, han bespottet mig, jeg er gandske ydmyg, han er optændt af Brede; jeg synes at være den Skyldige, og han den Fortørnede.

Scyt. Ney ney, Skylden er min, jeg finder desværre Fortrydelse i Hiertet, men veed du hvorover? Over et Sted, som var saa ringe, at jeg ikke paa den Tid hevned mig.

Sem. Barbar, beklag dig ikke, du har endnu Tid. See der har du min Kaarde; for dig, du Grumme, forlanger jeg ikke, at forsvare mig; Mæt dig, saar mig, giennemboer mit Hierte; din Haand har allerede lært Benene at saare mig paa. See disse ere Godspor paa din Galsenskab. Vender du dig andensteds hen? Erkiend de samme, Utafnemmelige, og siden dræb mig.

Scyt. Gaf, jeg troer dig ikke.

Sem.. Af Grumhed! Af Pine!

Forraad, og foragtet, hvorfor græder jeg! Hvorfor taler jeg! (for sig selv.)

Dersom han, fuld af Stolthed, ikke troer min Corrig! Gid han maae forsøge det, den utafnemmelige Siel,

(til Scytalces.)

Det Steen-Hierte, det Barbariske Hierte.

Alt

Sentirsi morire,

Dolente

(da se.)

E perduta,

Trovarsi innocente!

Non esser creduta!

Chi giunge a soffrire

Tormento maggior!

(parte.)

Scena XI.

Scitalce.

Parà l'infida, o mi lasciò nel seno

Un tumulto d'affetti

Fra lor nemici. Il suo dolor mi spiace,

La sua colpa abborrisco; e il core intanto

Di rabbia freme, e di pietà sospira:

E mi si desta il pianto in mezzo all'ira.

Così fra dubbj miei

Son crudo a me, non son pietoso a lei.

Rondi-

At finde Døden, sørgende og fortabt.

(for sig selv.)

At befinde sig uskyldig! ikke være troet!

Hvo kommer vel til at taale større Pine!

(gaaer bort.)

Elleve Scene.

Scytalces.

Den Utrøe er gaaet bort, og har efterladt mig en Uroelighed af stridige Tilbøneligheder i mit Bryst. Hans Sorrig mishager mig, for hans Fejl bær jeg Affkye; imidlertid snyser mit Hierte af Brede, og sukker af Medlidenhed: og jeg opvækkes til Graad midt i Breden. Saaledes, ved mine Tvivl, er jeg haard mod mig selv, og ikke medlidende mod hende.

Svalen,

Rondinella, a cui rapita

Fù la dolce sua compagna

Vola incerta, va sinarrita

Dalla selva alla campagna,

E si lagna

Intorno al nido

Dell' infido

Cacciator.

Chiare fonti, apriche rive

Più non cerca, al dì s'invola;

Sempre fola

E finche vive

Si rammenta il primo amor.

Fine dell' Atto Secondo.

Atto

Swalen, som har mistet sin Kiære Mage flyver,
uvis og forvildet fra Skoven til Marken,
og beklager sig omkring sit Reede over den
falske Jæger.

Den søger ikke meere klare Kilder, og angenehme
Aaer, men flyer for Dagen; Altid allene
og saa længe den er til, erindrer den sig den
første Kierlighed.

Ende paa den anden Act.

Ende

Atto Terzo.

Scena I.

Campagna su le rive dell' Eufrate. Mura de' giardini reali da un lato con cancelli aperti. Navi nel fiume che ardono.

Zuffa già incominciata fra le guardie Assire, e Soldati Sciti, gli ultimi de' quali si disperdono inseguiti dagli altri. Poi

Ircano, e Mirteo combattendo. Il primo cade: L'altro gli guadagna la spada.

Mirt. Cedi il ferro, o r'uccido.

Irc. Il ferro avrai
Quand'io rimanga estinto.

Mirt. Empio vivrai: ma disarmato e vinto.
(gli leva la spada.)

Irc. Altri nemici!

Mirt. Assiri.
Al Re lo Scita altero
Prigionier conducete.

Irc. Jo prigioniero!
Quest' insolente oltraggio
Pagherai col tuo sangue.

Mirt.

Tredie Act.

Første Scene.

En Mark ved Floden Euphrates. Mure af de Kongelige Haver, paa den ene Side med aabne Skranke. Skibe paa Floden som staaer i Brand.

Striden er allerede begyndt imellem den Assyriske Hær og de Syriske Soldater, hvilke sidste bliver slagte og forfulgt af de andre. Deretter

Syracus, og Myrteus stridende. Den første falder: Den anden bliver Mester af hans Kaarde.

Myrt. Overgiv din Kaarde, eller jeg dræber dig.

Syrc. Du skal faae min Kaarde, naar jeg bliver dræbt.

Myrt. Du Ugudelige skal leve: Men værgeløs og overvunden.

(Syrc tager ham Kaarden.)

Syrc. Ugunstige Stierner!

Myrt. Assyrier, fører den hovmodige Syrtier fangen til Kongen.

Syrc. Jeg fangen! Denne overmodige Bessømmelse skal du betale med dit Blod.

G

Myrt.

Mirt. Eh di minace
 Tempo or non è. Grazia, e pietade implora
Irc. Grazia, e pietà? Farò tremarvi ancora.

In mezzo alle tempeste
 Scoglio battuto in mar,
 Da lungi fa tremar
 Navi e nocchieri.

Fra l' onde più funeste
 Lo scoglio tuo farò:
 E il fasto io frangerò
 De' tuoi pensieri.

(*Ircano parte fra le guardie Assire.*)

Scena II.

Mirteo, Sibari con spada nuda.

Sib. Mirteo respira, ormai salva è Tamiri:
 Lode agli Dei.

(*rimette la spada.*)

Mirt. Quanto ti deggio, amico!

(*l'abbraccia.*)

Sib. Il tuo maggior nemico
 Non ti è noto però.

Mirt. Lo so: Scitalce
 Funesto è all'amor mio.

Sib.

Myrr. Cy! det er nu ikke Tid til Trudsel. Veed
om Naade og Medlidenhed.

Syr. Naade og Medlidenhed? Jeg vil endnu komme
me eder til at skielve.

Midt i Storm og Uvær, kommer en Klippe som
staaer langt borte i Havet, Skibe og Søer
folk til at skielve.

Iblant de grueligste Bølger skal jeg være din
Klippe: Og jeg skal bryde dine Tanke's
Stolthed.

(Syrannus gaaer borte blant den Affryste
Bagt.)

Anden Scene.

Myrteus, Sybaris med blottet Kaarde.

Syb. Myrteus faae til Live igien, nu er Lampris
frelst: Himlen være lovet.

(stikker sin Kaarde ind igien.)

Myrr. Hvormeget er jeg dig skyldig min Ven!
(omfavner ham.)

Syb. Din største Glende er dig dog ikke bekiendt.

Myrr. Jeg veed det: Scythaces, er skadelig for
min Kierlighed.

Sib. Scitalce è quello

Che col nome d' Idreno

Ti rapì la germana.

Mirt. Oh Dei! che dici!

Sib. Non dubitarne: è desso.

Mirt. Ah non a caso il cielo

Il reo mi guida innanzi. Il suo castigo

E' mio dover.

(in atto di partire.)

Sib. Dove t' affretti? Ascolta:

(trattenendolo.)

Regola almen lo sdegno.

Mirt. Non soffre l'ira mia freno, e ritegno.

(parte.)

Scena III.

Sibari solo.

Quell'ira ch'io destai

Molto giovar mi può. Scitalce estinto

Dal timor mi difende

Ch'ei palesi il mio foglio:

E di lei che m'accende

Un'ineampo mi roglie al letto, al foglio.

Syb. Scytalces er den som under Navn af Hydrenus bortsnappede din Søster.

Myrt. Ak! Himmel! Hvad siger du?

Syb. Evidt ikke derom: Han er den selvsamme.

Myrt. Ak Himlen fører mig ikke af en Hændelse den Skyldige for Dydene. Hans Straf er min Pligt.

(i det han vil gaa bort.)

Syb. Hvor haster du hen? Hør:

(holdende ham tilbage.)

Styr i det mindste din Brede.

Myrt. Min Brede taaler ikke Tømmen og Tilbagehold.

(gaaer bort.)

Tredie Scene.

Sybaris allene.

Den Brede som jeg har opvaakt fandt hielpemig meget. Scytalcis Udryddelse forsvare mig for den Frygt at han maatte aabenbare mit Brev: Og borttager mig en Anstøds Steen, at jeg fandt nyde Seng og Throne med den som antænder mig.

Or che sciolta è già la prora

Sol si pensi a navigar.

Quando fu nel porto ancora

Era bello il dubitar.

(parte.)

Scena IV.

Gabinetti reali.

Semiramide, uno de' custodi, poi Scitalce.

Sem. Nol voglio udir. Da questa reggia Ircano

Parta a momenti. Io tremo

(alla guardia che parte)

Ripensando a Mirteo. Con quale orgoglio

Or mi parlò! Non è suo stil. Che avvenne?

Che vuol? Mi ravvisò? Principe ah siamo

(a Scitalce che arriva.)

In gran periglio entrambi. Ho gran sospetto

Che Mirteo ci conosca.

Per questi istanti a pena

Ch'io parlo teco a differir la pugna

Indussi il mio furor.

Scit. Rendimi il brando,

Lasciami dunque in libertà.

Sem. Vincendo

Che giovi a me, quando ei mi scopra? Ah pensa.

Che

Nu da Skibet er løst og færdig, tænke man eene
paa at seyle.

Da det endnu var i Havnen, var det vel nok at
tvivle.

(gaaer bort.)

Fjerde Scene.

Kongelige Cabinetter.

Semiramis, en af Vagten, derefter Scytalces.

Sem. Jeg vil ikke høre ham. Hyrcanus skal paa
Dyeblikket gaae bort fra dette Kongerige.

(til Vagten, som gaaer bort.)

Jeg skielver ved at tænke paa Myrteus. Med
hvilken Stolthed talte han nu med mig! Det
er ikke hans Maade. Hvad er hendet? Hvad
vil han? Er han bleven mig var? Prins, at
vi ere begge i en stor Fare.

(til Scytalces som kommer.)

Jeg har en stor Mistanke om at Myrteus
maae fiende os. I dette Dyeblik, da jeg
neppe begyndte at tale med dig, har jeg over-
talt min Hidsighed til at opsætte Striden.

Scyt. Giv mig min Raarde igien, lad mig da i
Friedhed.

Sem. Om jeg end vinder, hvad fandt det hiel-
pe mig, naar han rober mig? Al betænk

Che all'estrema sventura
Io ridotta farei.

Scit. Questa è tua cura.

Sem. Ma se senza tuo danno
Tu potessi salvarmi,
Nol faresti o crudel?

Scit. La tua salvezza
Non dipende da me.

Sem. Da te dipende.
Odimi sol.

Scit. Parla. (Che mai può dirmi.)

Sem. Se la tua man mi porgi
Tutto in pace sarà. Vedrà Mirteo
Col felice Imeneo
Giustificato in noi l'antico errore.
L'armi d'Egitto, i miei fedeli, e i tuoi,
Se ben scoperta io sono
Saran bastanti a conservarci il trono.

Oh viver fortunato,

Oh dolce uscir di vita

Coll' Idol mio, col mio Scitalce unita!

Scit. (Se men la conoscessi io cederei.)

Sem. Parla.

Scit. Rendimi il brando,

Sem. A ciò rispondi.

Scit.

at jeg ville blive bragt til den yderste Ulykke.

Scyt. Det er din Sag.

Sem. Men dersom du uden din Skade kunde frelse mig, vilde du ikke giøre det, du' grumme?

Scyt. Din Frelse staaer ikke til mig.

Sem. Det staaer til dig. Hør mig kuns.

Scyt. Tal. (Hvad kand hun vel sige mig?)

Sem. Dersom du rækker mig din Haand vil alting forblive i Fred. Myrteus vil see, ved en lykkelig Formæling, den gamle Bildfarelse retfærdiggjort i os. De Egyptiske Baaben, mine troe Undersaatter tillige med dine, om jeg end bliver robet, skal være mægtige nok til at bevare os Thronen. Af lykkelige Liv, af hvilken sød Udgang af Verden, foreenet med min Elskelige, med min Scytalces!

Scyt. (Dersom jeg kiendre hende mindre ville jeg give efter.)

Sem. Tal.

Scyt. Giv mig min Raarde igien.

Sem. Svar dertil.

Scit. Vuoi dunque ch'io risponda? Odimi. Esposto
Degli uomini allo sdegno,
All'ira degli Dei
Prima d'esserti sposo esser vorrei.

Sem. E questa è la mercede,
Che rendi a tanto amore,
Anima senza legge, e senza fede?

Scit. E ansor con tanto orgoglio - - -

Sem. Taci, ingiurie novelle udir non voglio.
Custodi olà, rendete
Il brando al prigionier; libero sei;
Va pur dove ti guida
Il tuo cieco furor: vannie ma pensa
Ch'oggi ridotta alla sventura estrema
Vendicarmi saprò; pensaci e trema.

Fuggi dagli occhi miei

Perfido, ingannator.

Ricordati che sei,

Che fosti un traditor,

Ch'io vivo ancora.

Misera a chi serbai

Amore, e fedeltà?

A un barbaro che mai

Non dimostrò pietà,

Che vuol ch'io mora.

(parte.)

Sce-

Scyt. Vil du da at jeg skal svare? Hør mig. Jeg vilde hellere være blottet for Menneffenes og Gudernes Brede, førend jeg vilde være din Gemahl.

Sem. Og detre er Belønningen, som du giengielder saa stor en Kierlighed med, o Siel uden Love, og uden Troe?

Scyt. Og endnu med saa stor en Stolthed . .

Sem. Tie stille, jeg vil ikke høre nye Skieldsbord. Holla Bægtere, giv den Fangne Kaarden tilbage; Du er frie; Gaf kun hvorhen din blinde Raserie leder dig: Gaf, men tænk, at da jeg i Dag er bragt i den yderste Ulykke, jeg skal vide at hevne mig; Tænk derpaa og skielv.

Glye fra mine Dyne, Utroe, Bedrager, erindre dig at du er og har været en Forræder, at jeg endnu lever.

Jeg elendige, for hvem har jeg bevaret Kierlighed, og Troeskab? For en Barbar, som aldrig har vist Medlidenhed, og som vil min Død.

(gaaer bort.)

Scinte

Scena V.

Scitalce, poi Tamiri.

Scit. Dove son! Che ascoltai! Tanta fermezza
Può mostrar chi tradisce? oh Dei! Se mai
Ingannato io mi fossi? - - - eh che son folle.
Risolviti o Scitalce,
E detesta una volta i tuoi deliri.

Tam. Principe - - -

Scit. Alfin Tamiri

(risoluto.)

M'avveggo dell'error. Teco un ingrato
So che fin'ora io fui: ma più nol sono.
Concedimi, io l'imploro, il tuo perdono.

Tam. (Nino parlò per me.) Finger tu puoi.

Nol crederò se pria

La tua destra non stringo.

Scit. Ecco la destra mia. Vedi s'io fingo.

Scena VI.

Mirteo, e detti.

Mirt. Così vieni a pugnar? Chi ti trattiene?

Scit. Mirteo per quanto io tardi,

Troppo sempre a tuo danno

Sollecito farò.

Mirt

Femte Scene.

Scytalces, derefter Tamyris.

Scyt. Hvor er jeg! Hvad har jeg hørt! Saa stor Bestandighed fand den vise som er en Forræder? Af Himmels! Dersom jeg vel nogentid havde bedraget mig? En hvor er jeg taabelig. Beslut dig til noget, o Scytalce, og sat engang Afstke for dine Kaserier.

Tam. Prins.

Scyt. Omsider Tamyris,

(behieret.)

bliver jeg Bildfarelsen var. Jeg veed at jeg hidindtil har været en Urafnemmelig mod dig: Men jeg er det ikke meere. Forund mig din Fortædelse, jeg bet er.

Tam. (Minus har talt for mig.) Du fand forstille dig. Jeg vil ikke troe det, dersom jeg ikke først saaer din Haand.

Scyt. Der er min Haand. See om jeg forstiller mig.

Siette Scene.

Myrteus og de forrige.

Myrt. Saaledes kommer du at stride? Hvem holder dig tilbage?

Scyt. Myrteus, saa længe jeg end tover, vil jeg dog altid til din Skade være hastig nok.

Myrt.

Mirt. Dunque si vada.

Tam. No no: già tutto è in pace:

Che si pugnì per me più non intendo.

Scit. Sodisfarlo convien. Prence r'attendo.

Odi quel fasto?

(a *Tamiri.*)

Scorgi quel foco?

Tutto fra poco

Vedrai mancar

Al gran contrasto

Vederli appresso,

Non è l'istesso

Che minacciar.

(parte.)

Scena VII.

Tamiri e Mirteo.

Tam. (S'impedisea il cimento:

Si voli al Re.)

(in atto di partire.)

Mirt. Così mi lasci? Almeno

Guardami ingrata, e parti.

Tam. Mirteo non lusingarti. Io ben conosco

Tutti i meriti tuoi.

Ma Scitalce mi piace:

Sol per lui di catene ho cinto il core.

Mirt.

Myrt. Man gaae da.

Tam. Ney ney: Alting er allerede fredelig. Jeg forlanger ikke meere at man stride for mig.

Scyt. Man maae fyldestgjøre hans Forlangende. Prins jeg venter dig.

Hører du hvilken Hoffærdighed?

(til Tamyris.)

Seer du hvilken Jld? Men alting skal du inden kort Tid see at falde.

At see sig nær ved en stor Striid, er ikke det samme som at bruge Trudslær.

(gaaer bort.)

Syvende Scene.

Tamyris og Myrteus.

Tam. (Man forhindre Striden: Man haste til Kongen.)

(i det hun vil gaae bort.)

Myrt. Forlader du mig saaledes? Betragt mig i det mindste, du Uaknemmellige, og gaa bort.

Tam. Myrteus, smigre ikke for dig selv. Jeg kender vel alle dine Fortienester. Men Sentalces behager mig: Allene for hans Skyld har jeg omgivet mit Hjerter med Lænker.

Myrt.

Mirt. Ma la ragion?

Tam. Ma la ragione è amore.

D'un genio che m'accende

Tu vuoi ragion da me?

Non ha ragione amore,

O se ragione intende,

Subito amor non è.

Un' amoroso foco

Non può spiegarsi mai.

Di, che lo sente poco

Chi ne ragiona affai,

Chi ti fa dir perche.

(parte.)

Scena VIII.

Mirteo solo.

Or và, servi un'ingrata: il tuo riposo

Perdi per lei, consacra a suoi voleri

Tutte le cure tue, tutti i pensieri.

Ecco con qual mercè

Poi si premia la fè di chi l'adora.

Diviene infida, e ne fa pompa ancora.

Sen-

Myrt. Men Marsagen?

Tam. Marsagen er Kierlighed.

For en Tilbønelighed som antænder mig forlanger du Marsag af mig? Kierlighed har ingen Marsag, og dersom den har saadant, da er den straxen ikke Kierlighed.

En brændende Kierlighed kan aldrig forklare sig. Siig, at den finder lidet dertil, som taler meget derom, og som veed at sige dig Marsagen.

(gaaer bort.)

Ottende Scene.

Myrteus allene.

Gaf nu hen, og tien en utafnemmelig: Din Roelighed taber du for hendes Skyld, opofre til hendes Villie al din Omhue og alle dine Tanker. See saa med hvad Belønning man vederlægger dens Troeskab som tilbeder hende. Hun bliver utroe, og berømmer sig endnu deraf oven i Riøbet.

Sentirsi dire

Dal caro bene,

Ho cinto il core

D'altre catene!

Quest' è un martire,

Quest' è un dolore,

Che un'alma fida

Soffrir non può.

Se la mia fede

Così l'affanna,

Perchè tiranna

M'innamorò.

(parte.)

Scena IX.

Anfiteatro con cancelli chiusi dai lati, e trono
da una parte.

*Semiramide, con guardie, e popolo, Sibari,
poi Ircano.*

Sem. Fra tanti affanni miei

Vorrei - - -

Ma poi mi pento

E palpitando io vo - - -

Irc. A forza io passerò. (di dentro)

Sib. Quai grida io sento!

Irc. Mi si contende il varco?

(alle guardie entrando in scena.)

Sem. Così partisti?

Qual mai ragion sopra una man pretendi
Che ricusasti?

Irc.

Alt høre sig sige, af sin Kiære Elskelige, mit Hierte
er fængslet med andre Baand! Dette er
en Plage, dette er en Sorrig, som en
troe Siel ikke kan taale.

Naar min Troeskab saaledes besværer hende, hvors
for har da den Tyran gjort mig forelsket.

(gaaer bort.)

Xiende Scene.

En Skueplads med lukte Skranke paa Siderne, og
Throne paa den eene Side.

Semiramis med Vagt, og Folket, Sybaris,
derefter Zyrchanus.

Sem. Ved saa store Befymringer vilde jeg = = =
men siden fortryder det mig, og jeg
skielver = = =

Zyrc. Med Magt vil jeg trænge igiennem.

(inden for.)

Syb. Hvad for en Raaben hører jeg!

Zyrc. Forhindrer man mig Indgangen?

(til Vagten i det han kommer ind
paa Skuepladsen.)

Sem. Er du saaledes bortreist? Hvad Ret for-
meener du vel at have over en Haand som du
har afflaet?

Irc. Io ricusai la morte:

Avvelenato il nappo

Sibari avea. Fu suo consiglio ancora

La tentata rapina. Egli è l'autore

D'ogni mio fallo.

Sib. Ah mentitor!

Irc. Su gli occhi

Del tuo Re questo acciar - - -

(in atto di ferire.)

Sem. Non più. Per ora

Non voglio esaminar qual sia l'indegno.

Olà. Si dia della battaglia il segno.

(mentre Semiramide va sul trono, Ircano si ritira da un lato in faccia a lei. Sibari resta alla sinistra del trono; suonano le trombe, s'aprono i cancelli, dal destro de' quali viene Mirteo e dall' opposto Scitalce, ambedue senza spada, senza cimiero, e senza manto.)

Scena ultima.

Mirteo, Scitalce, poi Tamiri, e detti.

Mirt. (Al traditore in faccia il sangue io sento

Agitar nelle vene. (guardando Scitalce.)

Scit. (Io sento il core

Agitarsi nel petto in faccia a lei.

(guardando Semiramide.)

Sem. (Spettacolo funesto agli occhi miei!)

(Due Capitani delle guardie presentano l'armi a Scitalce, e a Mirteo e si ritirano appresso i cancelli. Mentre Mirteo e Scitalce si muovono per combattere esce frettolosa Tamiri.)

Tam.

Syre. Jeg har afflaaet at døe: Sybaris havde for-
gittet Beggeret. Det var tillige hans Tanke
at løbe af med Byttet. Han er Ophavsmand
den til al min Fejl.

Syb. Al Løgner!

Syre. For din Konges Dyne skal denne Kaarde : : :
(i det han vil støde til.)

Sem. Ikke meere. For nærværende Tid vil jeg
ikke undersøge hvo den uværdige maae være.
Holla. Man give Tegn til Striden.

(Imidlertid Semiramis gaaer paa Thronen begi-
ver Syrcanus sig til en Side lige for hen-
de. Sybaris bliver staaende ved den
venstre Side af Thronen; Under Trom-
petters Lyd, aabnes Skrankeerne, fra
hvis højre Side Myrteus kommer, og
fra den venstre Scytalces, begge uden
Kaarde, uden Hielm, og uden Kappe.)

Sidste Scene.

Myrteus, Scytalces, derefter Tamyris
og de forrige.

Myrt. (I Forræderens Nærværelse merker jeg
Blodet at bevæge sig i mine Arer.
(seende paa Scytalces.)

Scyt. (Jeg føler Hiertet at slaae i mit Bryst, i
hendes Afsyn.

(seende paa Semiramis.)
Sem. (Et bedrøvet Syn for mine Dyne!)

(Tvende Hovedsmænd af Bagten rejser Scytal-
ces og Myrteus Baabnene, og gaaer til
side ved Skrankeerne. Imidlertid Myr-
teus og Scytalces bevæger sig for at stri-
de kommer Tamyris hastig frem.)

Tam. Ah fermati Mirteo. Sai ch'io non voglio
Più vendetta da te.

Mirt. Vendico i miei
Non i tuoi torti: è un traditor costui,
Mentisce il nome: egli s'appella Idreno;
Egli la mia germana
Dall'Egitto rapì.

Sib. (Stelle che fia!)

Scit. Saprà qualunque io sia - - -

Sem. Mirteo t'inganni.

Mirt. Nella reggia d'Egitto
Sibari lo conobbe egli l'afferma.

Sib. (Aime!)

Scit. Che! Mi tradisci (a Sibari.)
Perfido amico! „E ver mi finì Idreno:
„E' ver la tua germana
„Là del nilo alle sponde
„Rapii: trafiggi: e la gittai nell'onde;

Mirt. „Empio! Inumano! „

Scit. In questo foglio vedi,
S'ella fu, s'io son reo.
Sibari lo vergò, leggi Mirteo.

(lo dà a Mirteo.)

Sib. (Tremo.)

Sem. (Che foglio è quello?)

Mirt. Amico Idreno (legge.)
Ad altro amante in seno

Semi-

Tam. Al holdt inde, Myrteus. Veed du vel, at jeg ikke fortanger mere Hevn af dig.

Myrt. Jeg hevner mine og ikke dine Uretter: Dens ne er en Forræder, han fornægter sit Navn: Han kalder sig Hydrenus; Han bortsnappede min Søster fra Egypten.

Syb. (Stierner! Hvad vil her blive af.)

Scyt. Jeg skal vide i hvo som helst jeg er . . .

Sem. Myrteus, du bedrager dig.

Myrt. I Kongeriget Egypten har Sybaris kiendt ham, han bekræfter det.

Sib. (Al vee mig!)

Scyt. Hvad! Forraader du mig, troløse Ven!
„Det er sandt, jeg gav mig ud for Hydrenus:
„Det er sandt jeg bortsnappede din Søster ved
„Strandbreden af Floden Nilus: jeg dræbte
„hende, og kastede hende i Floden.

Myrt. „Ugudelige? Umennesselige!„

Scyt. See her i dette Blad, om hun var den skyldige, eller om jeg er det, Sybaris har skrevet det, læs Myrteus.

(Han giver det til Myrteus.)

Syb. (Jeg skielver.)

Sem. (Hvad er dette for et Brev?)

Myrt. Min Ven Hydrenus.

(Han læser.)

Du fører selv din Semiramis i en anden

*Semiramide tua porti tu stesso;
 L'insidia è al Nilo appresso. Ella che brama
 Solo esporti al periglio
 Di doverla rapir, ti finge amore,
 Fugge con te, ma col disegno infame
 Di privarti di vita,
 E poi trovarsi unita
 A quello, a cui la stringe il genio antico.
 Vivi; ha di te pietà Sibari amico.*

Sem. (Anima rea.)

Tam. (Che incontro!)

Mirt. „Sibari: Io non t'intendo. In questo foglio
 „Sei di Scitalce amico: e pur poc'anzi
 „Da me (lo fai) tu lo volevi oppresso.
 „Come amico e nemico
 „Di Scitalce esser può Sibari istesso?

Sib. „Allor --- (Mi perdo.) Io non credea --- Parlai --

Mirt. „Perfido ti confondi. Ah Nino, è questi
 „Un traditor: da labbri suoi si tragga
 „A forza il ver.

Sem. „(Se qui a parlar l'astringo,
 „Al popolo ei mi scopre.) In chiuso loco
 Costui si porti. E farà mia la cura
 „Che tutto ei sveli.

Sib. „A che portami altrove?
 Qui parlerò.

Sem. „No, vanne, i detti tuoi
 „Solo ascoltar vogl'io.

Scit.

Liebhabetes Arm; Snaren er opsat tæt ved Nil-Strømmen. Hun som allene forlanger at udsætte dig for Saren med at bortsnappe hende, forstiller sin Kierlighed til dig, og flygter med dig, men med det skammelige Forsæt at skille dig ved Livet, og siden at finde sig foreenet med den hun har knyttet sit gamle Kierligheds Baand. Lev vel; Sybaris din Ven har Medlidenhed med dig.

Sem. (Banartige Siel.)

Tam. (Hvilket Møde!)

Myrt. „Sybaris: Jeg forstaaer dig ikke. I dette „Brev er du Scytalces Ven: Og dog for kort „Tid siden (du veed det selv) vilde du have ham „undertrykt. Hvorledes kan den samme Syba- „ris være Ven og Fiende tillige af Scytalces?

Syb. „Paa den Tid = = = (Jeg bliver borte i det)
„Jeg troede ikke = = = jeg talte = = =

Myrt. „Troeløse, du forvilder dig. Al Minus,
„denne er en Forræder: Man tvinge Sand-
heden af hans Mund med Magt.

Sem. (Dersom jeg her tvinger ham til at tale, rober
„han mig for Folket.) Man bringe denne til et
„indelukket Sted. Og det skal være min Sag at
„faae ham til at aabenbare Alting.

Syb. „Til hvad Ende skal jeg gaae andensteds hen?
„Her vil jeg tale.

Sem. „Ney, Gaf, dine Ord vil jeg allene høre.

Scit. „Perchè?

Mirt. „Resti.

Irc. „Si senta.

Sib. „Udite.

Sem. „(Oh Dio!)

Sib. „Semiramide ami. Lo tacqui, intesi
„L'amor suo con Scitalce. A lei concessi
„Agiò a fuggir: quanto quel foglio afferma
„Finsi per farla mia.

Scit. „Fingesti! Io vidi
„Pure il rival: vidi gli armati.

Sib. „Io fui
„Che mal noto fra l'ombre
„Su'l Nilo v'attendea. Volli assalirti
„Vedendoti con lei.
„Ma fra l'ombre in un tratto io vi perdei.

Scit. „Ah perfido! (Che feci!)

Sib. „Udite: ancora
„Molto mi resta a dir.

Sem. „Sibari, basta.

Irc. „No, pria si chiami autore
„De' falli apposti a me.

Sib. „Tutti son miei.

Sem. „Basta, non più.

Sib. „No, non mi basta.

Sem. „(Oh Dei!)

Sib.

Scyt. „Hvorfor?

Myrt. „Bliv her.

Zyrc. „Man høre ham.

Syb. „Hører.

Sem. „(Af Himmelf!)

Syb. „Semiramis har jeg elsket. Jeg har fortiet det,
„da jeg merkede hendes Kierlighed til Sentalces.
„Jeg forskaffede hende beqvem Lejlighed til at
„flygte: Alt hvad dette Blad bekræfter har jeg op-
„spundet, for at gjøre hende til min Eyendom.

Scyt. „Du har opspunden det! Jeg saae dog Med-
„beileren: Jeg saae de bevæbnede.

Syb. „Jeg var den som ubekiendt i Skyggen ved
„Nil-Strommen ventede paa eder. Jeg vilde
„oversalde dig, da jeg saae dig med hende. Men
„i Mørket forsvandt I for mig i et Øjeblik.

Scyt. „Af Troeløse! (Hvad har jeg gjort!)

Syb. „Hør: endnu bliver der meget for mig tilba-
„ge at sige.

Sem. „Sybaris, det er nok.

Zyrc. „Nej; Først kalde man Ophavsmanden til
„de Forskæller mig ere tillagde.

Syb. „De ere alle mine.

Sem. „Nok sagt, ikke meere.

Syb. „Nej, det er mig ikke nok.

Sem. „(Af Himmelf!)

Syb.

Sib. Giacchè perduto io sono,
 Altri lieto non fia. Popoli a voi
 Scopro un'inganno; aprite i lumi: ingombra
 Una femina imbelle il vostro impero - - -

Sem. Taci. (E' tempo d'ardir.) Popoli è vero.
(s'alza in piedi su'l trono.)

Semiramide io son: del figlio in vece
 Regnai fin'or, ma per giovarvi „Io tolsi
 „Del regno il freno ad una destra imbelle
 „Non atta a moderarlo: io vi difesi
 „Dal nemico furor: d'eccelse mura
 „Babilonia adornai:
 „Coll'armi io dilatai
 „I regni dell'Asiria. Assiria istessa
 „Dica per me, se mi provò fin ora
 „Sotto spoglia fallace
 „Ardita in guerra, e moderata in pace.,
 Se sdegnate ubbidirmi, ecco depongo
 Il ferto mio, non è lontano il figlio:
(depone la corona sul trono.)

Dalla reggia vicina
 Porti su'l trono il piè.

Coro.

Viva lieta, e sia Regina

Chi fin'or fu nostro Rè.

(Semiramide si ripone in capo la corona.)

Mirt. Ah germana!

Sem. Ah Mirteo!

(scende dal trono, ed abbraccia Mirteo.)

Scit.

Syb. Siden jeg dog er i Fordervelse, skal en anden heller ikke være glad. I Folk! Eder aabenbarer jeg et Bedragerie, aabner Dynene: Et svagt Fruentimmer besidder eders Rige : : :

Sem. Tie stille (Det er Tid at tage Mod til sig.)
I Folk! det er sandt.

(reiser sig op paa Thronen.)

Jeg er' Semiramis. I min Sønns Sted har jeg hidindtil regieret; men til eders Gavn og Beste. „Jeg har borttaget Regieringens Tømme fra en svag Haand, som ikke var skicket til „at styre den: Jeg har forsvaret eder fra en „fiendtlig Brede: jeg har prydet Babylon med „høye Muure; Jeg har med Baaben uddrødet „Assyriens Riger. Assyrien selv maa sige det for „mig, om den ikke har fundet mig, under den „forstilte Klædning, mandig i Krig, og maades „lig i Fred.“ Derfor det mishager eder at adlyde mig, da seer, jeg nedlægger min Krone, Sønnen er ikke langt borte.

(nedlægger Kronen paa Thronen.)

Fra det næste Slot komme han at bestige Thronen.

Chorus.

Leve fornøyet, og være vor Dronning, hun som hidindtil har været vores Konge.

(Semiramis sætter sig Kronen igien paa Hovedet.)

Myrt. Al Søster!

Sem. Al Myrteus!

(stiger ned fra Thronen og omfavner Myrteus.)

Scyt.

Scit. Perdono, o cara,
Son reo - - - (s'inginocchia.)

Sem. Sorgi, e t'assolva
Della mia destra il dono.
(porge la mano a Scitalce.)

Scit. Oh Dio, Tamiri
Coll idol mio sdegnato
Io ti promisi amor.

Tam. Tolgano i Numi
Ch'io turbi un sì bel nodo: in questa mano
Ecco il premio, Mirreo, da te bramato.
(dà la mano a Mirteo.)

Scit. Anima generosa!

Mirt. Oh me beato!

Irc. Lasciatemi svenar Sibari, e poi
Al Caucaſo natio torno contento.

Sem. D'ogni eſempio maggiori,
Principe, i caſi miei vedi che ſono.

(ad Ircano.)

Sia maggior d'ogni eſempio anche il perdono.

Coro.

Donna illuſtre, il ciel deſtina

A te regni, imperi a te.

Viva lieta, e ſia Regina

Chi fin'or fu noſtro Re.

Fine del Dramma.

Scyt. Forladelse, o fiere, jeg er den skyldige . . .
(falder paa Knæ.)

Sem. Stat op, og min Haands Gave frikiender dig.
(rækker Scytalces Haanden.)

Scyt. Af Himmel, Tamyris, da jeg var fortør-
net med min Elskelige, lovede jeg dig Kierlighed.

Tam. Det bevare Guderne at jeg skulle forstyrre et
saa smukt Ægte-Paar: See her Myrteus, i
denne Haand den Belønning, du har ønsket dig.
(giver Haanden til Myrteus.)

Scyt. Edelmødige Siel!

Myrt. O jeg lyksalige!

Hyrc. Lad mig omkomme Sybaris, og siden ven-
der jeg fornøyet igien om til Bierget Caucasus,
hvor jeg er født.

Sem. Prins, du seer, at mine Hændelser, ere saa
store at de ikke har Lige.

(til Hyrcanus.)

Forladessen maae nu ogsaa være uden Lige.

Chorus.

Edle Dronning, Himlen beskikker dig Kronen
og Riget.

Leve fornøyet, og vær vor Dronning, du som
tilforn har været vores Konge.

Ende paa Syngespillet.

[Faint, illegible handwriting]

(1872-1873)

Chapman & Co. New York

1875

Der 10. September 1900

1877

1891

